



รายงานวิจัย

การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี: กรณีศึกษานักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอตันตัน

The Study of the Readiness for Entering the ASEAN
Community of Undergraduate Students: A Case Study of
Students in Relation to the Computer Programs of Yala
Rajabhat University and University Malaysia Kelantan.

แพรวศรี เดิมราช

มูนิเร๊ะ ผดุง

จันทนา มีชัยชนะ

เอกภักดิ์ มีชัย

Anuar Mohd Yusof

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินประจำปี 2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

(ก)

หัวข้อวิจัย	การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี: กรณีศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน
ชื่อผู้วิจัย	แพรวศรี เดิมราช มูนีเร๊ะ ผดุง จันทนา มีชัยชนะ เอกภักดิ์ มีชัย Anuar Mohd Yusof
คณะ/หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ปีงบประมาณ	2558

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำแนกตามความคิดเห็นของนักศึกษาวិทยาศาสตรบัณฑิตในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน (นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 207 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 155 คน) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ ความพร้อมด้านทักษะกระบวนการ และความพร้อมด้านเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบอิสระ (t-test independent)

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ มากที่สุด ร้อยละ 54.60 รองลงมาคือ หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรเทคโนโลยีมีเดียเดีย ร้อยละ 38.20 และ 7.20 ตามลำดับ นักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน เป็นนักศึกษาหลักสูตร Communication Design มากที่สุด ร้อยละ 46.50 รองลงมาคือหลักสูตร Digital Media, หลักสูตร Multimedia และหลักสูตร Animation and Ludology ร้อยละ 27.10, 23.20 และ 3.20 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาของทั้งสองมหาวิทยาลัยมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Research Title	The Study of the Readiness for Entering the ASEAN Community of Undergraduate Students: A Case Study of Students in Relation to the Computer Programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan.
Name	Praewsree Dermrach Muneeroh Phadung Chanthana Meechaichana Ekkapak Meechai Anuar Mohd Yusof
Section	Faculty of Science Technology and Agriculture
Universiti	Yala Rajabhat University
Year	2015

Abstract

This study aims to investigate the study and comparison of readiness to ASEAN community of students Students in Relation the computer programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan. The subjects will be divided into two groups by the universities. The participants consisted of 362 students (207 Yala Rajabhat University students and 155 University Malaysia Kelantan students). Fives scales questionnaires are used as the instrument for collecting data. Three areas of questions are provided in the questionnaires which are the knowledge readiness, the procedure skill readiness and the attitude readiness. The obtained data were analyzed in term of frequency, percentage, average, standard deviation (S.D.), T-test independent.

The results indicate that Yala Rajabhat University participants' demographic data are divided by the major. The information technology major is 54.60 percent, the computer science major is 38.20 percent, and the multimedia technology major is 7.20. The University Malaysia Kelantan participants' demographic data are divided by the major. The communication design major is 46.50 percent, the digital media major is 27.10 percent, the multimedia major is 23.20 percent and the animation and ludology major is 3.20. The overall opinion in readiness regarding to ASEAN community is in the medium level. The university comparison results are not significantly different at the .05 level.

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่มอบทุนการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงในการจัดทำวิจัยเพื่อศึกษาความพร้อมในเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี: กรณีศึกษานักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน และขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางเพื่อให้ได้เครื่องมือวิจัยที่มีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และคณะ Creative Technology and Heritage มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการวิจัยทั้งในด้านเวลา สถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณคณาจารย์เจ้าหน้าที่ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนักศึกษาของทั้งสองมหาวิทยาลัยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

คณะวิจัย

มกราคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน	6
2.2 ความเป็นมาของอาเซียน	7
2.3 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียน	10
2.4 หลักการพื้นฐานของความร่วมมืออาเซียน	12
2.5 แนวโน้มของอาเซียนในอนาคต	13
2.6 กฎบัตรอาเซียน	15
2.7 เศรษฐกิจอาเซียน	18
2.8 ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน	20
2.9 การเมืองในกลุ่มและประเทศอาเซียน	22
2.10 สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	25
2.11 ทักษะกระบวนการของนักศึกษาอาเซียน	26
2.12 ข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมการก้าว สู่ประชาคมอาเซียน	33
2.13 โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	35

สารบัญ (ต่อ)

	2.14 การจัดการศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	35
	2.15 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	38
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
	3.2 เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง	39
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
	3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	41
	3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
	3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
	3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	43
บทที่ 4	ผลการวิจัย	45
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	48
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	54
	ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม	56
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	57
	5.1 สรุปผลการวิจัย	57
	5.2 อภิปรายผล	59
	5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย	61
	เอกสารอ้างอิง	62

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยกับมหาวิทยาลัยมาเลเซีย เกอลังตัน	65
ภาคผนวก ข. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (ภาษาไทย)	68
ภาคผนวก ค. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (ภาษาอังกฤษ)	70
ภาคผนวก ง. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ	72
ภาคผนวก จ. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ (ความตรงทางภาษา)	78
ภาคผนวก ฉ. แบบสอบถามงานวิจัย (ภาษาไทย)	84
ภาคผนวก ช. แบบสอบถามงานวิจัย (ภาษาอังกฤษ)	89
ประวัติผู้วิจัย	95

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหลักสูตรวิชาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	39
ตารางที่ 4.1 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัย และหลักสูตรที่ศึกษา	46
ตารางที่ 4.2 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัย และศาสนา	46
ตารางที่ 4.3 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัย และชั้นปี	47
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	48
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	51
ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	54
ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะกระบวนการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	54

(ซ)

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเจตคติของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	55
ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	55



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ก่อตั้งขึ้นโดยปณิญากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศคือ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศในภูมิภาค ดำรงสันติภาพ เสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม และการกีดกันอยู่ดีของประชาชน บนพื้นฐานความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกต่อมาอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (พ.ศ. 2552-2558) โดยให้ความสำคัญต่อการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งมีเป้าหมายที่จะทำให้เกิดประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีสังคมที่รับผิดชอบเพื่อก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเป็นเอกภาพในหมู่ประชาชาติ และประชาชนอาเซียน โดยเสริมสร้างอัตลักษณ์ร่วมกัน และทำให้เกิดเป็นสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันซึ่งจะทำให้คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ และสวัสดิการของประชาชนดีขึ้น สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภูมิภาคในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งจัดให้ประชาชนมีโอกาสทางการศึกษาอย่างเที่ยงธรรมในการพัฒนาต่าง ๆ ส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบการ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงประยุกต์ในการดำเนินกิจกรรมด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยแผนงานดังกล่าว ได้ให้ความสำคัญต่อการบูรณาการด้านการศึกษาให้เป็นวาระของอาเซียนด้านการพัฒนา การสร้างความรู้ โดยเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัย และการปลูกฝังเรื่องของอาเซียนในกลุ่มเยาวชนผ่านทางการศึกษา และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์อาเซียน กอปรด้วยคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้า และแข่งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องในหลากหลายด้านที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของสังคมฐานความรู้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป. : ออนไลน์ อ้างถึงใน สมใจ กงเดิม, 2556)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องเร่งพัฒนาบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันกับประชาชนอีก 600 ล้านคน เลขาธิการอาเซียนได้เตือนให้สถาบันอุดมศึกษาเร่งพัฒนานิสิต นักศึกษาด้านการศึกษาเพื่อผลักดันการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของบุคคลของประเทศอย่างจริงจัง และจากการปาฐกถาในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2554 เรื่องการเตรียมการอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2554 สรุปสาระสำคัญว่า การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญที่ อาเซียนให้ความสำคัญมากเพราะเป็นกลไกหรือเครื่องมือสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียนซึ่งจะเกิดได้ด้วยการเรียนรู้แลกเปลี่ยนและพัฒนาร่วมกันและถ้าบุคลากรมีความพร้อมเมื่อมีการแข่งขันก็จะสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ได้ และปัญหาที่สำคัญของทุกภาคส่วนที่สำคัญได้แก่ ต้นทุนด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สิ่งที่ควรให้ความรู้แก่เด็ก นิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย คือ ด้านประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา การเมือง และเศรษฐกิจของทุกประเทศทั้ง 9 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย (สีดา สอนศรี, 2555)

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนดังกล่าว จึงได้กำหนดแผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ.2555-2558) โดยมียุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการศึกษา กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทั้งในและนอกหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กิจกรรมสำคัญได้แก่ แลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในภูมิภาคอาเซียน เป็นต้น (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2554) ทั้งนี้จึงจำเป็นที่จะต้องเตรียมนักศึกษาให้เป็นไปตามคุณลักษณะของเยาวชนในประเทศประชาคมอาเซียน ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ด้านความรู้ ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน 2) ด้านทักษะและด้านกระบวนการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน 3) ด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทย/ความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

ดังนั้นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการ โดยในการนี้เป็นความร่วมมือทางวิชาการในการศึกษาวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน เพื่อเป็นเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนนักศึกษา ระหว่างสาขาคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อมในการเป็นสมาชิกที่ดีของประชาคมอาเซียนต่อไป

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน เพื่อให้ทราบว่านักศึกษามีความพร้อมหรือไม่ อยู่ในระดับใด และมีความพร้อมในด้านต่างๆ เป็นอย่างไร โดยกำหนดกรอบการศึกษาความพร้อมตามคุณลักษณะของเยาวชนในประชาคมอาเซียน 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) ความพร้อมด้านความรู้ 2) ความพร้อมด้านทักษะ/กระบวนการ 3) ความพร้อมด้านเจตคติ เพื่อเตรียมการพัฒนาให้นักศึกษาได้อย่างมีทิศทางและเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการตามศักยภาพที่เหมาะสม และนำไปสู่โครงการความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน รวมทั้งมหาวิทยาลัยในกลุ่มประชาคมอาเซียนอื่นๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1) เพื่อการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน
- 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษานิเทศิกษานักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน” นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขอบเขตดังนี้

- 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะของเยาวชนในประชาคมอาเซียนมี 3 ลักษณะ ได้แก่

- 1.1) ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน

1.2) ด้านทักษะและด้านกระบวนการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน

1.3) ด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทย/ความเป็นอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม

2) ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาที่เกี่ยวข้องทางคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 637 คน (จำแนกเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 343 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 294 คน)

กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามหลักสูตรวิชาของทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 362 คน (จำแนกเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 207 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 155 คน)

3) ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ และด้านเจตคติ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ทำให้ทราบความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2) เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย จุดเน้น แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา เสริมสร้างให้นักศึกษามีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเหมาะสมและตรงกับพื้นฐานด้านความพร้อมและความต้องการของนักศึกษา

3) เป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมในการดำเนินกิจกรรม การกระทำ การปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งเกิดจาก วุฒิภาวะ ประสบการณ์และอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาคนให้มีความสามารถในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะทำสิ่งใดๆให้สำเร็จ

ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง สภาพความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะ/กระบวนการ และด้านเจตคติในเรื่องการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และสาขาวิชาภาพเคลื่อนไหวและเกมศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

1) **ความพร้อมด้านความรู้ความเข้าใจ** หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน

2) **ความพร้อมด้านทักษะ/กระบวนการ** หมายถึง ทักษะพื้นฐาน ทักษะพลเมือง และความรับผิดชอบทางสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน

3) **ความพร้อมด้านเจตคติ** หมายถึง ความภูมิใจในความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2558 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทางคอมพิวเตอร์ ได้แก่ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีมัลติมีเดีย

นักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน หมายถึง นักศึกษาภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2558 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทางคอมพิวเตอร์ ได้แก่ Animation and Ludology, Communication Design และ Digital Media

นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนอยู่ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ดังนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้แก่ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีมัลติมีเดีย มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ได้แก่ Animation and Ludology, Communication Design และ Digital Media

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอแลนตัน” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน เป็นเป้าหมายของการรวมตัวของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบมาถึงภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดีโดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันที่จัดตั้งประชาคมอาเซียน อันถือเป็นการปรับปรุงตัวครั้งใหญ่และวางรากฐานของการพัฒนาของอาเซียน คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อนและความเสี่ยงที่อาเซียนอาจจะไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนที่เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี2” เพื่อเห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี 2558

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 ประชามย่อย ซึ่งเปรียบเสมือนสามเสาหลักซึ่ง เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่

- 1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ด้วยดี มีเสถียรภาพอย่างรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง

2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน

3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียน อยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคม ในตอนนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการให้บรรลุการเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปีเป้าหมาย 2558 โดยในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ไทยจะเป็นเจ้าภาพในช่วงปลายเดือน ก.พ. 2552 นี้ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนจะรับรองแผนงานหรือแผนกิจกรรมการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนและประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือการให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกัน มีจำนวน 10 ประเทศและร่วมพัฒนาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ผสมผสานกันในแต่ละประเทศซึ่งจะก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบใหม่ๆ ที่อาจคาดไม่ถึงในปัจจุบันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนของประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเป็นอย่างมากในภูมิภาคกลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งการขยายตัวและความผูกพันทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและนั่นคือ จุดเปลี่ยนประเทศไทยที่สำคัญ (สมใจ กงเดิม, 2556)

2.2 ความเป็นมาของอาเซียน

เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ณ วังสราญรมย์ (ที่ตั้งของกระทรวงการต่างประเทศไทยในขณะนั้น) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ 5 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ได้ลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพฯ” (Bangkok Declaration) เพื่อจัดตั้งสมาคมความร่วมมือในระดับภูมิภาคของประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้ชื่อ “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” หรือ “อาเซียน” (ASEAN) ซึ่งเป็นตัวย่อของ Association of South East Asian Nations ชื่อทางการในภาษาอังกฤษของอาเซียน ทั้งนี้ ก่อนหน้าที่จะมีการลงนามในปฏิญญากรุงเทพฯ รัฐมนตรีต่างประเทศของทั้ง 5 ประเทศได้หารือเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการจัดตั้งสมาคมอาเซียนและยกร่างปฏิญญากรุงเทพฯ ที่แหลมแท่น จังหวัดชลบุรี ปฏิญญากรุงเทพฯ ได้ระบุวัตถุประสงค์สำคัญ 7 ประการของการจัดตั้งอาเซียน ได้แก่

1) ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร

- 2) ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค
- 3) เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
- 4) ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
- 5) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- 6) เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม
- 7) เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก องค์การ ความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศ

นับตั้งแต่วันที่ก่อตั้ง อาเซียนได้พยายามแสดงบทบาทในการธำรงรักษาและส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคงและความเจริญร่วมกันในภูมิภาค ตลอดจนมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องในการสร้างความไว้วางใจระหว่างประเทศสมาชิก ตลอดจนพัฒนาการในเรื่องความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคม จนเป็นที่ประจักษ์แก่นานาชาติและนำไปสู่การขยายสมาชิกภาพ โดยบรูไนดารุสซาลามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 6 เมื่อปี 2527 เวียดนามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 ในปี 2538 ลาวและพม่าเข้าเป็นสมาชิกพร้อมกันเมื่อปี 2540 และกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกล่าสุดเมื่อปี 2542 ทำให้ในปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ อาเซียนก่อตั้งเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอด (ASEAN Summit) หรือการประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุดเพื่อกำหนดแนวนโยบายในภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกจะได้ร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะยาวซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่างๆ อาทิ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) ส่วนการประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวมและนโยบายเฉพาะด้าน

ด้านการเมืองและความมั่นคง อาเซียนได้จัดทำปฏิญญากำหนดให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตสันติภาพ เสรีภาพความเป็นกลาง (Zone of Peace, Freedom and Neutrality - TAC) ในปี 2519 และจัดทำสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the Southeast Asian Nuclear Weapon - Free Zone - SEANWFZ) ในปี 2538 รวมทั้งได้ริเริ่มการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย

แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum - ARF) ซึ่งไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งแรกเมื่อปี 2537

ด้านเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA) ในปี 2535 เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกัน เพื่อช่วยส่งเสริมการค้าภายในอาเซียนให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการผลิตสินค้า และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศกับทั้งได้ขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติม เพื่อให้การรวมตัวทางเศรษฐกิจสมบูรณ์แบบและมีทิศทางชัดเจนด้วยการจัดตั้งเขตลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area - AIA)

ด้านสังคม อาเซียนมีความร่วมมือเฉพาะด้าน เพื่อให้ประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

นับตั้งแต่ประเทศในกลุ่มอาเซียนมีการรวมตัวกันภายหลังการประกาศปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) และการก่อตั้งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of Southeast Asian Nations) เป็นต้นมา ประเทศสมาชิกอาเซียนต่างได้รับประโยชน์จากความร่วมมือที่ช่วยให้ผ่านพ้นวิกฤตต่างๆ และสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองกับประชาคมอื่นๆ ในโลกให้สูงขึ้น ภายหลังการรับรองเอกสาร “วิสัยทัศน์อาเซียน 2020” (ASEAN Community) ให้เป็นผลสำเร็จภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020) และเห็นชอบให้มีการร่าง “กฎบัตรอาเซียน” เพื่อเป็น “ธรรมนูญ” การบริหารปกครองกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ตลอดจนการประชุมสุดยอดอาเซียนในปีพ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ที่มีความตกลงให้เร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นอีก 5 ปี คือภายในปีพ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งมีการลงนามรับรอง “ร่างกฎบัตรอาเซียน” (ASEAN Charter) เพื่อใช้เป็นกติกาในการอยู่ร่วมกันที่เน้นความยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนดังคำขวัญที่ว่า “One Vision, One Identity, One Community” ส่งผลให้เกิดความพยายามในการขับเคลื่อนและเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ทันตามกำหนดเวลาดังกล่าวในทุกมิติอย่างเป็นรูปธรรมและจริงจังมากยิ่งขึ้น การศึกษามีหน้าที่โดยตรงที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อนและเตรียมการเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ทันตามกำหนดในกรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก (Three Pillars of ASEAN Community – APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) อย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาในฐานะหน่วยวิจัยและพัฒนานโยบายและแผนการศึกษาของชาติจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความตระหนักรู้และมีความพร้อมในการกำหนดนโยบายเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียนที่สอดคล้องกับนโยบายในการ

ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ที่มุ่งสร้างคนไทยยุคใหม่ให้มีความรู้ความดีและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขซึ่งหมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อให้คนไทยมีความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองอาเซียนที่แข่งขันได้และอยู่ร่วมกับเพื่อนบ้านอย่างสันติสุข ตลอดจนเป็นต้นแบบการดำเนินการเพื่อขยายผลความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ ในภูมิภาคเดียวกันอีกด้วย ดังนั้นการให้ความรู้แก่นักศึกษา ข้าราชการ บุคลากรและผู้สนใจเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปูพื้นฐานสร้างความรู้ความเข้าใจให้นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดความตื่นตัวและมีความพร้อมในเบื้องต้นในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไปพร้อมกัน (วิทวัส ศรีวิหค, 2554 อ้างถึงใน สมใจ กงเติม, 2556)

2.3 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียน

อาเซียนมีเป้าหมายจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 (ค.ศ. 2015) ที่ประกอบด้วยสามเสาหลัก ได้แก่ การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำอาเซียน คือ การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีกฎเกณฑ์กติกาที่ชัดเจนและมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเมื่อปี 2551 ได้มีการจัดทำกฎบัตรอาเซียนหรือธรรมนูญอาเซียนเพื่อบรรยายกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรและแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (Blueprints) ในทั้งสามเสาหลัก ทั้งนี้ เป้าหมายหลักของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน คือ การสร้างประชาคมที่มีความแข็งแกร่งสามารถสร้างโอกาสและรับมือสิ่งท้าทายทั้งด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีสามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น และประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ต่อมาในปี 2553 ไทยได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Connectivity) เพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของประชาคมอาเซียนและนำไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปีพ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) อีกทั้งเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในเวทีโลก

นอกจากการสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงและมีประชาชนเป็นศูนย์กลางแล้ว อาเซียนยังให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์กับนอกภูมิภาค โดยมีเป้าหมายที่จะรักษาความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในสถาปัตยกรรมในภูมิภาคและเพิ่มบทบาทของอาเซียนในเวทีโลก รวมทั้งการมีท่าที่ร่วมกันในเวทีโลกในปี 2565 (ค.ศ. 2022)

จากคำแถลงนโยบายรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีต่อรัฐสภา หนึ่งในจุดมุ่งหมายของนโยบายรัฐบาล คือ “เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างสมบูรณ์ โดยสร้าง

ความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง” โดยนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกยังรวมถึงการเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ตลอดจนการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในและภายนอกภูมิภาค นอกจากนี้ยังมีนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมอีกหลายประการเพื่อรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนโดยมีกลไกในระดับชาติดังนี้

1) คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน เป็นกลไกตัดสินใจและประสานงานระดับนโยบายเพื่อบูรณาการการดำเนินการของหน่วยงานไทยและเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการเชื่อมโยงระหว่างกันภายในอาเซียนเพื่อประสานงานและติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันภายในอาเซียนที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของไทยและคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อบูรณาการงานการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและการสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนแก่ทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้ประชาชนไทยมีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่

2) คณะกรรมการ/อนุกรรมการสำหรับการดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในแต่ละเสา โดยหน่วยงานที่เป็นผู้ประสานงานหลักของแต่ละเสาเป็นประธาน ได้แก่ กระทรวงการต่างประเทศ – เสาการเมืองและความมั่นคง กระทรวงพาณิชย์ – เสาเศรษฐกิจ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ – เสาสังคมและวัฒนธรรม

3) สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นตามข้อ 13 ของกฎบัตรอาเซียน โดยมีกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศทำหน้าที่ดังกล่าว เพื่อเป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติในเรื่องการอนุมัติข้อตัดสินใจของอาเซียนและเตรียมการระดับชาติของการประชุมอาเซียน รวมทั้งให้มีส่วนร่วมในการสร้างประชาคมอาเซียนและเก็บรักษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาเซียน

ประชาคมอาเซียน ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมืองและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้นทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งหน้ากระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่าวัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
- 2) ส่งเสริมการมีเสถียรภาพสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

- 3) ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
- 4) ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
- 5) ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสารและปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
- 6) ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- 7) ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์ระหว่างประเทศ

2.4 หลักการพื้นฐานของความร่วมมืออาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้ยอมรับในการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานในการดำเนินงานในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกัน อันปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียนซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของอาเซียนที่เพิ่งมีผลบังคับใช้เมื่อกลางเดือนธันวาคม 2551 และสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia หรือ TAC) ซึ่งประกอบด้วย

- 1) การเคารพซึ่งกันและกันในเอกราช อธิปไตย ความเท่าเทียม บูรณาการแห่งดินแดน และเอกลักษณ์ประจำชาติของทุกชาติ
- 2) สิทธิของทุกรัฐในการดำรงอยู่โดยปราศจากการแทรกแซง การโค่นล้มอธิปไตยหรือการบีบบังคับจากภายนอก
- 3) หลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน
- 4) ระงับความแตกต่างหรือข้อพิพาทโดยสันติวิธี
- 5) การไม่ใช้การขู่บังคับหรือการใช้กำลัง
- 6) ความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศสมาชิก

นอกจากหลักการข้างต้นแล้ว ตั้งแต่อดีตจนถึงช่วงก่อนที่กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้ อาเซียนยึดถือหลักการฉันทามติเป็นพื้นฐานของกระบวนการตัดสินใจและกำหนดนโยบายมาโดยตลอด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การที่อาเซียนจะตกลงกันดำเนินการใดๆ ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดทั้งสิบประเทศจะต้องเห็นชอบกับข้อตกลงนั้นๆ ก่อน

การที่อาเซียนยึดมั่นในหลัก “ฉันทามติ” และ “การไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน” หรือที่ผู้สังเกตการณ์อาเซียนเรียกว่า “วิถีทางของอาเซียน” (ASEAN’s Way) ในทางหนึ่งนั้นก็ถือเป็นผลดี เพราะเป็นปัจจัยที่ทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากในเรื่องระบบการเมือง วัฒนธรรมและฐานะทางเศรษฐกิจมีความ “สะดวกใจ” ในการเข้าร่วมเป็น

สมาชิกและดำเนินความร่วมมือในกรอบอาเซียน แต่ในอีกทางหนึ่ง “ฉันทามติและการไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน” ก็ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในหลายโอกาสว่า เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้กระบวนการรวมตัวกันของอาเซียนเป็นไปอย่างล่าช้า รวมถึงทำให้อาเซียนขาดความน่าเชื่อถือเนื่องจากถูกมองว่ากลไกที่มีอยู่ของอาเซียนล้มเหลวในการจัดการกับปัญหาของอาเซียนเองที่เกิดขึ้นในประเทศสมาชิกใดประเทศสมาชิกหนึ่งได้ อย่างไรก็ตาม การยึดฉันทามติในกระบวนการตัดสินใจของอาเซียนได้เริ่มมีความยืดหยุ่นมากขึ้นหลังจากที่กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2551 เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนได้เปิดช่องให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนพิจารณาหาข้อยุติในเรื่องที่ประเทศสมาชิกไม่มีฉันทามติได้

2.5 แนวโน้มของอาเซียนในอนาคต

เรื่องการเป็นประชาคมอาเซียนในปีค.ศ. 2015 และอนาคตของอาเซียน อาเซียนจะกลายเป็นอีกกลุ่มประเทศหนึ่งที่มีพลังต่อรองทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ มีความมั่นคงและเข้มแข็งทางสังคม และมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ชาวโลกไม่อาจมองข้ามได้ เนื่องจากอาเซียนรวมกันแล้วมีประชากรราว 600 ล้านคนเป็น 1 ใน 10 ของประชากรทั้งโลก เป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาที่มีหลักธรรมที่เป็นสากลและเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โลกในยุคปัจจุบันซึ่งองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (พสล.) ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ประเทศไทยและมีอินโดนีเซียเป็นประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามที่ใหญ่ที่สุดในโลกซึ่งมีประชากรกว่า 240 ล้านคน

ด้านการเมืองและความมั่นคง

เมื่อเกิดความร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมแล้วก็ได้แต่หวังว่าสักวันหนึ่งประเทศที่ยังมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน อันสืบเนื่องมาจากระบอบการปกครองที่ยังไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชน เจ้าของประเทศไม่นำพาต่อการใช้อำนาจอธิปไตยของปวงชน ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์หรือประชาธิปไตยแบบครึ่งใบหรือเผด็จการทหารก็ตาม ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ที่มุ่งให้เกิดสิทธิ เสรีภาพ สันติภาพขึ้นทั่วโลก และการโดดเดี่ยวประเทศที่ไม่สนใจกระแสการเมืองแบบนี้ก็จะตามมา ซึ่งเชื่อว่าไม่มีประเทศใดต้องการถูกตอบโต้ทางการเมืองอันเนื่องมาจากนโยบายการเมืองการปกครองของตนที่ยังล้าหลังเรื่องสิทธิมนุษยชนและกฎหมาย เชื่อว่าในอนาคตอันใกล้ทุกประเทศในภูมิภาคนี้จะเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่เต็มใบ อำนาจอธิปไตยอันเป็นอำนาจอสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของประชาชนอย่างแท้จริงครบทั้ง 10 ประเทศ ต่างแต่เวลาที่จะขับเคลื่อนพัฒนาไปสู่จุดหมายดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

ก็จะเกิดความร่วมมือกันมากขึ้นยกเลิกการเก็บภาษีสินค้าระหว่างกันทุกรายการที่มีการค้าขายกันเสมือนเป็นการค้าภายในประเทศเดียวกัน มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นำของประเทศ รัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศบ่อยครั้งขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกันมากขึ้น ตลอดจนสร้างองค์ความร่วมมือหรือพันธสัญญาต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนพัฒนาในกลุ่มประเทศอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพมากขึ้น มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและมีอำนาจต่อรองกับกลุ่มเศรษฐกิจอื่นทั่วโลก ในอนาคตอาจมีการใช้เงินสกุลเดียวกันทั้งภูมิภาคอาเซียน อาจเป็นสกุลเงินบาทหรือสกุลเงินรูเปียหรือสกุลเงินเปโซหรืออาจเป็นชื่อสกุลเงินที่ตั้งขึ้นใหม่ไม่ให้ซ้ำกับสกุลเงินที่ใช้ในประเทศใดในกลุ่ม เหมือนกับสกุลเงินยูโรของสหภาพยุโรปที่ไม่ซ้ำกับสกุลเงินของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปเลย แต่สหภาพยุโรปส่วนใหญ่มีความเจริญด้านอุตสาหกรรมในขณะที่อาเซียนยังเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรมีการศึกษาต่ำจึงนำไปสู่ปัญหาความยากจนและปัญหาอื่นๆ ประเทศไทยควรนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปเผยแพร่แก่สมาชิกกลุ่มอาเซียนและชาวโลกมากขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจจากระบบการแข่งขันตามกลไกการตลาดอันเกิดจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมในปัจจุบันและส่งเสริมให้ทุกประเทศพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนในท้องถิ่นของตนได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนพัฒนาสินค้าที่ได้จากวัตถุดิบในท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างหลากหลายทั่วประเทศให้มีระดับจนสามารถส่งจำหน่ายภายในประเทศหรือส่งเป็นสินค้าเพื่อจำหน่ายต่างประเทศได้ ทั้งนี้หน่วยงานของรัฐอาจมีบทบาทด้านการส่งเสริมด้านงบประมาณ วิทยาการเพิ่มศักยภาพให้คนในชุมชน ตลอดจนหาตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้าที่ภูมิปัญญาชาวบ้านผลิตหรือสร้างขึ้นมาอย่างพอเพียงในการระบายสินค้าอันจะนำมาซึ่งกำลังใจในการมุ่งพัฒนาผลงานให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ยกระดับการศึกษาของประชาชนภายในประเทศให้สูงขึ้นจนถึงระดับปริญญาตรีหรือใครมีศักยภาพทางด้านปัญญาและการเงินก็อาจเรียนให้สูงกว่านั้นและไม่ลืมจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปด้วย เนื่องจากยุคสมัยปัจจุบันมีการแข่งขันสูงทุกๆ ด้าน การศึกษาทางโลกอย่างเดียวยังไม่พอเพราะคนยังมีกิเลสตัณหาที่จะใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกงเพื่อหาประโยชน์ใส่ตนและพวกพ้องเกิดการเอารัดเอาเปรียบทางสังคม ดังนั้นทุกประเทศควรส่งเสริมหลักธรรมทางศาสนาของตนมาทำให้สังคมมีความเข้มแข็ง อบอุ่น และน่าอยู่มากขึ้นเพื่อก้าวสู่ระดับสากลควรมีการศึกษาภาษาที่เป็นสื่อกลางใช้สื่อสารระหว่างประเทศเช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน หรือภาษาประจำชาติของแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรับใช้องค์การระหว่างประเทศที่ชื่ออาเซียน และองค์การอื่นที่อาเซียนมีความจำเป็นต้องประสานงานมากขึ้นเช่น องค์การสหประชาชาติ

ซึ่งมีหน่วยงานย่อยหลายหน่วยงานมีสาขากระจายอยู่ทั่วโลก เช่นองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) หรือ แอสแปค เป็นต้น นอกจากนี้ควมร่วมมือด้านการตรวจคนเข้าเมืองที่เอื้อต่อกันไม่มีมาตรการกีดกันที่เข้มงวดเหมือนเมื่อก่อน เพื่อความสะดวกในการเรียนรู้ศึกษาซึ่งกันและกันมากขึ้น นอกจากนี้เรื่องภาษาควมร่วมมือกันด้านส่งเสริมหรือผสมผสานทางวัฒนธรรมเพื่อความเข้าใจและประยุกต์ใช้ร่วมกันมากขึ้นในภูมิภาค ส่งเสริมแลกเปลี่ยนด้านสาธารณสุขควรส่งเสริมการแพทย์ทางเลือกที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนการค้นคว้าเรื่องสมุนไพร การฝังเข็ม การนวดแผนโบราณ หรือแม้แต่การพัฒนาจิตวิญญาณตามหลักศาสนาต่างๆ ให้สอดคล้องกับยุคสมัยมากขึ้น โดยแสวงจุดร่วม สงวนจุดต่างโดยเลือกมองหรือเลือกเอาเฉพาะข้อดีของแต่ละศาสนามาบูรณาการคำสอนเพื่อนำเสนอให้สังคมในภูมิภาคอาเซียนนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตมากขึ้น อันจะเป็นการนำมาซึ่งความเข้าใจกันระหว่างประเทศมากขึ้น ความสัมพันธ์กันด้านวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานในการนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องอื่นต่อไปไม่ว่าจะเป็นความร่วมมือทางด้านการเมือง ความมั่นคง สันติภาพและความร่วมมือด้านเศรษฐกิจได้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

2.6 กฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็ทางการของประเทศสมาชิกแล้วยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้น พร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียนตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียนให้ได้ภายในปีพ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้

ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียนในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ปีของการก่อตั้งอาเซียนแสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาเซียนที่กำลังจะก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นใจระหว่างประเทศสมาชิกต่างๆ ทั้ง 10 ประเทศและถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียนให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียนครบทั้ง 10 ประเทศแล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 เป็นต้นไป

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียนคือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้กฎบัตรอาเซียนจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

โครงสร้างและสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน กฎบัตรอาเซียนประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด 55 ข้อ ได้แก่

- หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน
- หมวดที่ 2 สถาปนาบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน
- หมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (รัฐสมาชิก สิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิก และการรับสมาชิกใหม่)
- หมวดที่ 4 โครงสร้างองค์กรของอาเซียน
- หมวดที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน
- หมวดที่ 6 การคุ้มกันและเอกสิทธิ์
- หมวดที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ
- หมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท
- หมวดที่ 9 งบประมาณและการเงิน
- หมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน
- หมวดที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน
- หมวดที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก
- หมวดที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเสริมสร้างกลไกการติดตามความตกลงต่างๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรมและผลักดันอาเซียนให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร มีข้อกำหนดใหม่ๆ ที่ช่วยปรับปรุงโครงสร้างการทำงานและกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพิ่มความยืดหยุ่นในการแก้ปัญหา เช่น

- 1) กำหนดให้เพิ่มการประชุมสุดยอดอาเซียนจากเดิมปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้ผู้นำมีโอกาสหารือกันมากขึ้น พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองที่จะผลักดันอาเซียนไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมในอนาคต
- 2) มีการตั้งคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนตามเสาหลักทั้ง 3 ด้าน คือ การเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
- 3) กำหนดให้ประเทศสมาชิกแต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียนไปประจำที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจแน่วแน่ของอาเซียนที่จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่ง

ไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคตและยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมประชุมและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก

4) หากประเทศสมาชิกไม่สามารถตกลงกันได้โดยหลักฉันทามติให้ใช้การตัดสินในรูปแบบอื่นๆ ได้ตามที่ผู้นำกำหนด

5) เพิ่มความยืดหยุ่นในการตีความหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน โดยมีข้อกำหนดว่า หากเกิดปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนร่วมของอาเซียนหรือเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ประเทศสมาชิกต้องหารือกันเพื่อแก้ปัญหาและกำหนดให้ประธานอาเซียนเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

กฎบัตรอาเซียนสร้างกลไกตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามความตกลงต่างๆ ของประเทศสมาชิกในหลากหลายรูปแบบ เช่น

1) ให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนดูแลการปฏิบัติตามพันธกรณีและคำตัดสินขององค์กรระงับข้อพิพาท

2) หากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆ ทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิกสามารถใช้กลไกและขั้นตอนระงับข้อพิพาททั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะตั้งขึ้นใหม่เพื่อแก้ไขข้อพิพาทที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี

3) หากมีการละเมิดพันธกรณีในกฎบัตรอาเซียนอย่างร้ายแรง ผู้นำอาเซียนสามารถกำหนดมาตรการใดๆ ที่เหมาะสมว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณี

ในกฎบัตรอาเซียนแสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังผลักดันองค์กรให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง จึงกำหนดให้การลดความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาเป็นเป้าหมายหนึ่งของอาเซียน กฎบัตรอาเซียนเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในอาเซียน ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ ของอาเซียนมากขึ้น ทั้งยังกำหนดให้มีความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับสมาชิกรัฐสภาอาเซียน ซึ่งเป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิก กำหนดให้มีการจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนของอาเซียนเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน

ความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนต่อประเทศไทย กฎบัตรอาเซียนให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ ของประเทศสมาชิกซึ่งจะช่วยสร้างเสริมหลักประกันให้กับไทยว่าจะสามารถได้รับผลประโยชน์ตามที่ตกลงกันไว้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนี้การปรับปรุงการดำเนินงานและโครงสร้างองค์กรของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการเสริมสร้างความร่วมมือในทั้ง 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียนจะเป็นฐานสำคัญที่จะทำให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก รวมทั้งยกสถานะและอำนาจต่อรองและภาพลักษณ์ของประเทศสมาชิกในเวทีระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเอื้อให้ไทยสามารถผลักดันและได้รับผลประโยชน์ด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นด้วย ตัวอย่างเช่น อาเซียนขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้าน

คน เป็นประชาชนอาเซียนกว่า 550 ล้านคน ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โครงข่ายอินเทอร์เน็ต ฯลฯ จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย นอกจากนี้อาเซียนยังเป็นทั้งแหล่งเงินทุนและเป้าหมายการลงทุนของไทย และไทยได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นๆ ที่มีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียนสามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งของประชาคมซึ่งมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และบุคคลระหว่างประเทศสมาชิกที่สะดวกขึ้น นอกจากนั้นอาเซียนช่วยส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น SARs ไข้หวัดนก การค้ามนุษย์ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หมอกควัน ยาเสพติด ปัญหาโลกร้อน และปัญหาความยากจน เป็นต้น อาเซียนจะช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก และเป็นเวทีที่ไทยสามารถใช้ในการผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหของเพื่อนบ้านที่กระทบมาถึงไทยด้วย เช่น ปัญหาพม่า ในขณะเดียวกันความสัมพันธ์พหุภาคีในกรอบอาเซียนจะเกื้อหนุนความสัมพันธ์ของไทยในกรอบทวิภาคี เช่น ความร่วมมือกับมาเลเซียในการแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนใต้ด้วย (กรมอาเซียน, 2552)

2.7 เศรษฐกิจอาเซียน

สมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียนก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีของ 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ต่อมาเพิ่มสมาชิกเพิ่มอีก 5 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา รวมเป็น 10 ประเทศ อาเซียนมีประชากรรวมกันถึง 500 ล้านคนโดยประมาณ ครอบคลุมพื้นที่ 4.5 ล้านตารางกิโลเมตร ซึ่งถือเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่และมีความร้อนแรงที่สุดแห่งหนึ่งของระบบเศรษฐกิจการค้าโลก

ปี 2535 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ณ ประเทศสิงคโปร์มีมติจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนหรือ AFTA ขึ้น AFTA มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในฐานะที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญเพื่อป้อนสินค้าสู่ตลาดโลก โดยการเปิดเสรีทางการค้า การลดภาษีและอุปสรรคข้อกีดขวางทางการค้าที่มีใช้ภายในภูมิภาค รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างด้านภาษีศุลกากรที่จะอำนวยความสะดวกการค้าเสรี การส่งออกภายในภูมิภาคอาเซียนมีมูลค่า 9,970 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2546 และมีมูลค่าการส่งออกสู่ภายนอกภูมิภาค (ส่วนใหญ่ส่งไปที่ตลาดสหรัฐ ญี่ปุ่น อียู จีน และเกาหลี) สูงถึง 330,690 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีเดียวกันนี้มูลค่าการนำเข้าภายในภูมิภาคอาเซียน 74,490 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนการนำเข้าจากนอกภูมิภาคมีมูลค่า 284,830 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ความเจริญเติบโตของอาเซียนย่อมเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากซึ่งคนงานอาเซียน พวกเขาคือคนที่สร้างตึกรามถนนหนทาง คือพนักงานที่นั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ปรับแก้ตัวเลข ติดตามความเคลื่อนไหวของกระแสการเงินและการค้า คือคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมผู้สร้างผลผลิตนานาชนิดให้ชาวโลก คือผู้ขนถ่ายสินค้าตามท่าเรือ คือพนักงานขายในห้างสรรพสินค้า คือคนงานในโรงสี คือผู้รับงานไปทำที่บ้าน คือชาวประมง คือคนงานในเรือทอผ้าไหม คือแรงงานข้ามชาติที่ยอมทำงานทุกชนิดหนักเอาเบาสู้ พวกเขาคือผู้ขับเคลื่อนกระแสเศรษฐกิจของอาเซียนอย่างแท้จริง

คนงานในอาเซียน แม้คนงานอาเซียนจะมีบทบาทและความสำคัญเพียงนี้ แต่กลับไม่ได้รับการพิจารณาในบริบทของ AFTA วันนี้ยังไม่มีพื้นที่ให้กับประเด็นแรงงานในประชาคมอาเซียน แม้ในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูคนงานอาเซียนส่วนใหญ่ก็มีรายได้เพียงแค่พอประทังชีพ แต่เมื่อเศรษฐกิจฟองสบู่แตกในปี 2540 คนรวยล้มบนฟูก คนงานคือผู้รับเคราะห์กรรมอย่างแท้จริง มีคนตกงานรวมกันเป็นล้านๆ คนในอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย และอีกหลายสิบล้านคนสูญเสียรายได้ที่แท้จริงในภูมิภาคนี้ แรงงานต่างชาติต้องบากหน้ากลับบ้านโดยไม่มีเงินติดกระเป๋าแม้แต่หน่วยเดียว ไม่มีความคุ้มครองหรือความช่วยเหลือใดๆ ทางสังคม

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่นำสู่การควบรวมกิจการและการปรับโครงสร้างบริษัททั่วทั้งภูมิภาคขณะนี้ทำให้ตำแหน่งงานถูกลดทอนลงอย่างมากมาย คนงานคนแล้วคนเล่าถูกปลดออกจากงานอย่างต่อเนื่อง มีการขยายตัวของการเกษียณก่อนวัย ทั้งที่คนเหล่านั้นกำลังอยู่ในวัยที่แข็งแกร่งที่สุดสำหรับการทำงาน การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกถูกหยิบยกมาเป็นข้ออ้างเพื่อปิดความรับผิดชอบเรื่องความมั่นคงในการทำงาน การกระจายการผลิตออกนอกโรงงาน การจ้างงานแบบเหมาช่วงและเหมาค่าแรง การลดรอนสิทธิของคนงานในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพและการเจรจาต่อรองร่วม นักลงทุนทั้งท้องถิ่นและบริษัทข้ามชาติรายใหญ่ต่างพากันฉกฉวยโอกาสจากการเปิดเสรีของตลาดทุน ทำการโยกย้ายฐานการผลิตจากประเทศนี้ไปประเทศนั้นอย่างง่ายดาย เพื่อแสวงหาแรงงานราคาถูกและหลีกเลี่ยงพันธะทางกฎหมาย สิ่งเหล่านี้กำลังเป็นโรคร้ายที่แพร่ระบาดไปทั่วทั้งภูมิภาค กล่าวโดยสรุปการค้าเสรีในภูมิภาคกำลังนำมาซึ่งความหายนะสู่คนงานและสังคมอาเซียนโดยรวม สมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) หรือ TICA ได้จัดสัมมนาหัวข้อ “ASEAN Economic Community 2015 : Will this impact you?” โดยมีนักวิชาการ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าและธุรกิจโรงแรมร่วมเสวนา มีความเห็นว่าธุรกิจท่องเที่ยวไทยมีปัญหาใหญ่ 3 เรื่อง

- 1) ขาดฐานข้อมูลระดับมหภาค ไทยกำลังจะเดินหน้าเข้าสู่อาเซียน แต่กลับยังไม่มีแม้กระทั่งฐานข้อมูลจำนวนห้องพักในโรงแรมทั่วประเทศว่ามีกี่ห้องและยังไม่มีใครคิดจะทำ
- 2) ขาดความร่วมมือกันในการเงินนโยบายแต่ละหน่วยงาน แต่ละบริษัทมีแต่แผนจะดำเนินงานของตัวเองแต่ไม่ร่วมมือกับภาคอื่น

3) ภาคการศึกษาและภาครัฐไม่รู้จักจริงจากการเดินสายไปบรรยายให้หลายหน่วยงานทั่วประเทศ พบว่ามีหน่วยงานจำนวนน้อยมากที่พร้อมจะให้บรรยายในเรื่องเล็กๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐบางหน่วยงานในต่างจังหวัดยังบอกอย่างมั่นใจว่า ญี่ปุ่นเป็นหนึ่งในชาติสมาชิกอาเซียน สะท้อนภาพต่อเนื่องว่าเมื่อภาคการศึกษาและภาครัฐไม่รู้จักจริงเวลาเกิดปัญหาที่ไม่สามารถช่วยเหลือภาคเอกชนได้

นอกจากนี้ จากการสำรวจของศูนย์อาเซียนศึกษาเมื่อปลายปี 2555 พบว่า ความตระหนักรู้และความเข้าใจของคนไทยเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

1) กลุ่มภาคเอกชน ค่อนข้างตื่นเต้นและตื่นตัวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และมีความพร้อมมากที่สุด แต่กลุ่ม SMEs อาจยังไม่ค่อยได้เตรียมตัวมากนัก

2) กลุ่มประชาชน กลุ่มนี้ตอบว่า ทราบเรื่องอาเซียน 46% แต่พอถามเชิงลึกกว่ารู้จักดีแค่ไหนเหลือผู้ที่รู้จักดีเพียงแค่ 2% เท่านั้น

3) กลุ่มภาครัฐ กลุ่มนี้ตื่นตระหนก ดูเหมือนจะมีโครงการเพื่อเตรียมความพร้อมโดยใส่วัตถุประสงค์โครงการต่างๆ ให้เกี่ยวข้องกับอาเซียน แต่เอาเข้าจริงก็ยังมีหน่วยงานไม่มากนักที่ “คนข้างใน” ตระหนักรู้เรื่องอาเซียน

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือภาครัฐจึงต้องช่วยกันจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ นอกจากนี้ต้องร่วมมือกันออกนโยบายและแคมเปญที่จะช่วยบูมธุรกิจท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่สนใจในสายตาชาวต่างชาติและท้ายที่สุดต้องเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเองรับความเปลี่ยนแปลงด้วย (ปฐมศิริ ศิริวัฒนประยูร, 2555)

2.8 ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียนมีดังนี้

1) ประเทศสมาชิกอาเซียนมีสภาพภูมิศาสตร์คล้ายคลึงกัน จึงมีสินค้าเกษตรหรือแร่ธาตุที่คล้ายคลึงกัน บางครั้งจึงมีการแย่งตลาดกันเอง และสินค้าส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่ได้แปรรูป ทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ นโยบายเขตการค้าเสรีในภูมิภาคนี้จึงดำเนินไปอย่างช้ามากจะแก้ไขปัญหานี้ได้จะต้องมีการแบ่งการผลิตตามความถนัดของแต่ละประเทศแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกัน จึงจะเกิดการรวมกลุ่มกันได้ แต่ถ้าต่างคนต่างผลิตโดยไม่มีการกำหนดมาตรฐานร่วมกันในการวางแผนการผลิตก็ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ในการรวมกลุ่ม

2) สินค้าอุตสาหกรรมในกลุ่มอาเซียนนั้นก็เป็อุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ละประเทศต่างก็มุ่งจะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามแบบอย่างตะวันตก จึงต้องมีการจัดซื้อเทคโนโลยีขั้นสูง ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่พอจะผลิตสินค้าเทคโนโลยีได้ก็คือสิงคโปร์ แต่ประเทศ

สมาชิกก็เกียจว่ายังไม่มีคุณภาพ จึงจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาสินค้าจากประเทศอุตสาหกรรมนอกกลุ่มอาเซียน ทำให้การค้าขายระหว่างกันในกลุ่มอาเซียนทำได้ยาก วิธีการแก้ไขจะต้องมีการแบ่งงานกันทำ และยอมรับสินค้าประเทศในภูมิภาคเดียวกัน รวมทั้งจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าภายในกลุ่มประเทศอาเซียนให้ดีขึ้น

3) ประเทศในอาเซียนพยายามพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ละประเทศพยายามส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศตน โดยการใช้กำแพงภาษีหรือกำหนดโควตา ซึ่งสวนทางกับหลักการในการรวมกลุ่มและตลาดการค้าเสรี ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกรวมกลุ่มกันต้องยกเลิกข้อเลือกปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อก่อให้เกิดการค้าเสรี (Free Trade) ดังนั้นข้อตกลงใน AFTA ของอาเซียนหลายข้อจึงยังไม่ได้รับการปฏิบัติ

4) ประเทศสมาชิกรักษาปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติของตนเป็นหลัก และการหารายได้เข้าของรัฐประเทศในอาเซียนมีลักษณะเหมือนกันคือ รายได้หลักของประเทศมาจากการเก็บภาษีศุลกากรสินค้าเข้าและขาออก ซึ่งการรวมกลุ่มเป็นประชาคมอาเซียนให้ยกเลิกการเก็บภาษีระหว่างกันหรือเก็บภาษีให้น้อยลง แต่ประเทศสมาชิกไม่สามารถสละรายได้ในส่วนนี้ได้ เนื่องจากเป็นเงินที่ต้องนำมาพัฒนาประเทศ การรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดการค้าเสรีระหว่างประเทศในภาคีจึงยังทำได้ยาก

5) ความแตกต่างกันทางการเมืองและการปกครอง กฎบัตรอาเซียนได้กำหนดไว้ชัดเจนถึงหลักการประชาธิปไตยและให้ประเทศสมาชิกยึดมั่นต่อรัฐบาลที่มาจากวิถีทางรัฐธรรมนูญ การสร้างประชาคมความมั่นคงอาเซียนก็จะช่วยยกระดับความร่วมมือในการส่งเสริมประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ อันมีผลต่อความสงบเรียบร้อยทางการเมืองในภูมิภาคด้วย แต่การปกครองของประเทศสมาชิกอาเซียนมีหลากหลายรูปแบบประกอบด้วย

- แบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา มี 4 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา สิงคโปร์ และมาเลเซีย
- ประชาธิปไตยในระบบประธานาธิบดี มี 2 ประเทศ คือ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์
- เผด็จการสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ มี 2 ประเทศ คือ ลาวและเวียดนาม
- เผด็จการทหาร มี 1 ประเทศ คือ เมียนมาร์หรือพม่า
- สมบูรณาญาสิทธิราชย์ มี 1 ประเทศ คือ บรูไน

สมาชิกในกลุ่มอาเซียนมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด สมาชิกบางประเทศยังมีปัญหาด้านความเป็นประชาธิปไตย และยังปกครองในรูปแบบเผด็จการและต้องการรักษาอำนาจของตนไว้ ทำให้อาเซียนพัฒนาได้อย่างยากลำบาก

6) ความขัดแย้งระหว่างประเทศอาเซียน ประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนยังมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศอยู่ เช่น ปัญหาพรมแดนระหว่างประเทศไทย – กัมพูชา ปัญหาพรมแดนระหว่างมาเลเซีย – ฟิลิปปินส์ – อินโดนีเซีย

7) ความแตกต่างด้านสังคมและวัฒนธรรม ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นดินแดนซึ่งมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา โดยสามารถแบ่งกลุ่มประเทศตามศาสนาที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศนับถือได้ดังนี้

- ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คือ บรูไน อินโดนีเซีย และ มาเลเซีย
- ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือ กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม สิงคโปร์ และประเทศไทย
- ส่วนในฟิลิปปินส์ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์

นอกเหนือจากความแตกต่างทางศาสนาแล้ว ปัญหาชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมาก ซึ่งแน่นอนว่าย่อมจะมีความแตกต่างทางความเชื่อ วิถีชีวิต ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมก็เป็นอุปสรรคต่อการหลอมรวมสร้างความเป็นหนึ่งเดียว

2.9 การเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน

ระบบการเมืองการปกครองของประเทศสมาชิกในอาเซียนมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ระบบการเมืองมีความหลากหลายอย่างมาก บางประเทศปกครองด้วยระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (บรูไน) ในขณะที่บางประเทศปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข (กัมพูชา มาเลเซีย และไทย) ส่วนบางประเทศปกครองด้วยระบอบประธานาธิบดี (อินโดนีเซีย ลาว เมียนมาร์ สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม) ความหลากหลายของระบบการเมืองกลับไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน พัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนก็มีความน่าสนใจไม่แพ้กัน ในขณะที่บางประเทศมีความมั่นคงทางการเมืองสูงอย่าง (มาเลเซียและสิงคโปร์) บางประเทศกลับประสบปัญหาสงครามกลางเมืองและการก่อการร้าย โครงการวิจัยของ The Polity IV วิเคราะห์ระบบการเมืองการปกครองในประเทศต่างๆ และกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อให้เห็นแนวโน้มของสถาบันทางการเมืองและความมั่นคงทางการเมือง

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางการเมืองระหว่างประเทศที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ได้นำมาซึ่งทั้งโอกาสและความท้าทายที่อาเซียนต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น หรือการเผชิญกับภัยคุกคามที่มาในรูปแบบใหม่ อาทิ การก่ออาชญากรรมและการก่อการร้ายข้ามชาติ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนจึงได้เห็นชอบให้จัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” ภายในปี 2558 เพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นของประเทศ

สมาชิกอาเซียน โดยมีการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนเป็นหนึ่งในสามเสาความร่วมมือสำคัญของประชาคมอาเซียน

การเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสันติภาพและความมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคอันถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาในด้านต่างๆ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันของอาเซียนในด้านต่างๆ เสริมสร้างขีดความสามารถของอาเซียนในการเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่บนพื้นฐานของหลักการว่าด้วยความมั่นคงของมนุษย์ และให้ประชาคมอาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยให้อาเซียนมีบทบาทนำในภูมิภาค กระบวนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนมีรากฐานมาจากการนำความร่วมมือและความตกลงของอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงที่ได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้วมาต่อยอดให้มีผลเป็นรูปธรรมและมีแบบแผนมากยิ่งขึ้น อาทิ ข้อบทต่างๆ ภายใต้สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือกันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สนธิสัญญาว่าด้วยการทำให้ภูมิภาคอาเซียนเป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลางและสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งมีสมาชิกเข้าร่วมการประชุมกว่า 25 ประเทศ รวมถึงสหรัฐอเมริกา รัสเซีย จีน และสหภาพยุโรปด้วย

นอกจากการมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไกและเครื่องมือที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยตนเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนที่ อ.ชะอำ อ.หัวหิน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ที่ประชุมผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับรองพิมพ์เขียวหรือแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งกำหนดกรอบและกิจกรรมที่จะทำให้อาเซียนบรรลุเป้าหมายการเป็นประชาคมการเมืองความมั่นคงที่เน้นความสำคัญของความปลอดภัยของประชาชนภายในปี 2558 โดยในปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนกำลังอยู่ในระหว่างการปฏิบัติตามพิมพ์เขียวดังกล่าว

ทั้งนี้ ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งนี้ จะมีการประกาศจัดตั้ง “คณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” อย่างเป็นทางการ ซึ่งคณะกรรมการฯ ที่จัดตั้งขึ้นจะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศและภาคประชาสังคมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยและประชาชนอาเซียนโดยรวม นอกจากนี้ การมีกลไก

ทางด้านสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นรูปธรรมจะทำให้อาเซียนเป็นที่ยอมรับของนานาชาติประเทศมากขึ้น อันจะส่งผลทางอ้อมต่อความร่วมมือกับประเทศและองค์การระหว่างประเทศนอกอาเซียนในทุกๆ ด้าน

บทบาทของไทยในด้านการเมืองและความมั่นคง

- 1) เร่งให้กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้ในช่วงที่ไทยเป็นประธานอาเซียน (ธันวาคม 2551)
- 2) จัดตั้งและผลักดันการดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights – AICHR)
- 3) รับรองและผลักดันการปฏิบัติตามแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
- 4) ส่งเสริมให้คณะมนตรีของประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนมีผลงานเป็นรูปธรรม เช่น การส่งเสริมความร่วมมือด้านการรักษาสันติภาพในภูมิภาค
- 5) ยกระดับบทบาทของรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนในด้านการจัดการภัยพิบัติและความร่วมมือกับภาคประชาสังคมในการแก้ไข Non – Traditional Security Threats
- 6) ผลักดันให้สหรัฐฯ เข้าเป็นภาคีสันติสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia – TAC)
- 7) ผลักดันให้เขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia Nuclear Weapon – Free Zone – SENAWFZ) มีบทบาทมากยิ่งขึ้นในเวทีระหว่างประเทศและสร้างเสถียรภาพในอาเซียน
- 8) ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นเขตปลอดอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง
- 9) ส่งเสริมให้มีความโปร่งใสด้านนโยบายและข้อมูลทางทหารในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- 10) ส่งเสริมมาตรการสร้างความไว้วางใจ (Confidence Building Measures – CBMs) และการทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy) ในกรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum – ARF)
- 11) ส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการอาเซียน (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2556)

2.10 สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันโดยเน้นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจระหว่างประเทศสมาชิกในด้านความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกัน ทั้งนี้การเสริมสร้างรากฐานและความเชื่อมโยงระหว่างกันที่แข็งแกร่งนำไปสู่ความเข้าใจของการเป็นเพื่อนบ้านที่ดีการรู้เข้าใจเรา และมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกภายใต้สังคมที่เอื้ออาทรโดยแผนปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio – Cultural Community – ASCC) ได้กำหนดกิจกรรมความร่วมมือที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นความร่วมมือในด้านต่างๆ ได้แก่

- 1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development)
- 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
- 3) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
- 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Ensuring Environmental Sustainability)
- 5) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building ASEAN Identity)
- 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

และเน้นให้มีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียนนักคิดและศิลปินในภูมิภาคตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในภูมิภาคโดยเฉพาะในระดับประชาชน ทั้งนี้ ไทยจะได้ประโยชน์อย่างมากจากการที่รากฐานสำคัญของประชาคมอาเซียนที่ประชาชนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันและเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่มีร่วมกันซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การสร้างประชาคมอาเซียนสามารถประสบความสำเร็จด้วย (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2556)

สรุปได้ว่า การรวม 10 ประเทศอาเซียนในกรอบของประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนไม่เพียงแต่นำมาซึ่งการเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างกัน ทั้งยังทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมมาผสมผสานกันในแต่ละประเทศซึ่งจะก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบใหม่ๆ ที่อาจคาดไม่ถึง ในปัจจุบันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนของประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเป็นอย่างมากในภูมิภาคกลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งการขยายตัวและความผูกพันทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและนั่นคือจุดเปลี่ยนประเทศไทยที่สำคัญ (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, 2556)

2.11 ทักษะกระบวนการของนักศึกษาอาเซียน

จากผลพิจารณาการประเมินนานาชาติของไทยพบว่า ไทยอยู่ลำดับที่ 50 ของการประเมิน PISA ซึ่งประเมินศักยภาพและการใช้ความรู้ทักษะที่เรียนมาใช้ในการชีวิตจริงได้มาน้อยเพียงใด ซึ่งใช้การประเมิน 3 ด้าน คือ การอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ซึ่งพบว่าไทยอยู่ลำดับที่ 50 จาก 65 ประเทศทักษะอาเซียนมุ่งพัฒนาทักษะ 5 ด้าน ดังนี้

1) การพัฒนาทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) ในที่นี้หมายถึง การสื่อสารกับชาวต่างชาติซึ่งจะต้องใช้ในกรอบด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการศึกษา ก็คือภาษาอังกฤษ ควรเริ่มที่การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนใหม่ เน้นการสอนของครูโดยให้เน้นการปฏิบัติการทางภาษาให้เข้มข้นคือ ฝึกพูด ฝึกปฏิบัติ และโต้ตอบทางภาษากับครูไทยกับครูต่างชาติ หรือกับนักเรียนด้วยกัน เมื่อนักเรียนกล้าที่จะพูดสื่อสารแล้ว ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษน่าจะลดลง นอกจากนี้ประชากรของอาเซียนรวมแล้วประมาณ 600 ล้านคน พูดภาษามลายูประมาณ 300 ล้านคน ครึ่งหนึ่งของประชากรแต่น้อยนักในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่างๆ เปิดสอนภาษามลายู สาเหตุหลักๆ น่าจะอยู่ที่คนไทยอคติกับภาษาประเทศเพื่อนบ้าน ควรเน้นสอนนอกห้องเรียนทำกิจกรรมกับนักเรียนประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น

2) การพัฒนาทักษะการคิด (Thinking Skill) การส่งเสริมทักษะการคิด ถ้าดูหลักสูตรปี 2551 เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมการคิดและวิเคราะห์ให้ผู้เรียนมากที่สุดหลักสูตรหนึ่ง แต่ปัญหาอยู่ว่าครูผู้สอนได้นำไปประยุกต์ใช้มาน้อยแค่ไหน มีผู้ใหญ่ทางการศึกษาหลายท่านให้ข้อคิดว่าควรลดชั่วโมงเรียนลงลดการเรียนในห้องเรียนและให้เวลาที่เหลือเด็กได้เรียนรู้นอกห้องเรียน ทำกิจกรรมทำโครงการต่างๆ กิจกรรมเหล่านี้สามารถส่งเสริมทักษะการคิดของผู้เรียนได้ดี (ภาวิข ท่องโรจน์, 2556) และทุกวันนี้เด็กไทยเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป จึงไม่มีเวลาเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ปัญหาซ้ำซ้อน ผลสัมฤทธิ์ต่ำ เด็กไม่กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น มีมหาวิทยาลัยและโรงเรียนหลายแห่งเน้นการสอนในห้องเรียนเหมือนประณม มัธยม อาจารย์ยืนหน้าห้องและบอกให้ผู้เขียนจดที่ละวรรคห้ามถามห้ามเถียงและห้ามคิดต่างจากครู-อาจารย์ (สมพงษ์ จิตระดับ, 2555)

ถ้าย้อนไปดูทักษะที่เกี่ยวข้องกับการคิดมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน ทักษะคณิตศาสตร์ และทักษะวิทยาศาสตร์ 3 ทักษะนี้ PISA นำมาประเมินนักเรียนระดับนานาชาติพบว่า การอ่านของเด็กไทยคะแนนเฉลี่ย 421 อยู่ลำดับที่ 47 – 51 จาก 65 ประเทศ เด็กไทยนำทักษะการอ่านไปใช้ในการชีวิตจริงร้อยละ 43 อยู่ลำดับ 59 ด้านคณิตศาสตร์คะแนนเฉลี่ยนานาชาติ 496 ของเด็กไทยอยู่ที่ร้อยละ 52.5 ต่ำกว่าระดับพื้นฐานอยู่ลำดับที่ 50 และมีนักเรียนจากโรงเรียนสาธิตต่างๆ ที่มีคะแนนเทียบเคียงกับนานาชาติ ศธ.ลองให้ครูต่างๆ ไปดูงานสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนสาธิตบ้างน่าจะดีเพื่อผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น สุดท้ายด้านวิทยาศาสตร์พบว่า เด็กไทยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยนานาชาติอยู่ลำดับที่ 47 – 49 และการนำไปใช้ในการชีวิตจริงอยู่ลำดับที่ 51 และยังพบว่านักเรียนจาก

โรงเรียนสาธิตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับนานาชาติ จะเห็นได้ว่าทักษะใน 3 วิชาที่มีส่วนในการส่งเสริมการคิดของนักเรียนในไทยต่ำกว่าสากลทั้งสิ้น จึงเสนอแนะว่าควรเอาจริงเอาจังกับ 3 วิชานี้ และควรมีโครงการต่างๆ ให้เด็กได้คิด ได้ทำ เด็กก็จะมีประสบการณ์ในการคิดสร้างสรรค์งาน หลังจากนั้นแล้วนักเรียนก็จะคิดวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการคิด

3) การพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วม (Participation Skill) ทักษะการมีส่วนร่วมคือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมภูมิใจ คนไทย สังคมไทยมักจะมีปัญหาโดยตลอด ซึ่งตามโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาของไทยนอกจากในกลุ่มสาระทั้ง 8 สาระแล้ว แต่กลุ่มของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกลุ่มหนึ่งที่เอื้อกับผู้เรียนเนื่องจากขาดกำลังใจหรือปัจจัยอื่นๆ ในการพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมของผู้เรียนนั้น ครูจะต้องเข้าใจก่อนว่าเป็นการเรียนรู้จากการกระทำ (Learning by Doing) ซึ่งเป็นพื้นฐานการพัฒนาผู้เรียน ด้านการเรียนรู้ที่ดึงความสามารถของผู้เรียนออกมา (Active Learning) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอนมากขึ้น ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหามากขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เรียกการเรียนรู้แบบนี้ว่าการเรียนรู้โดยการแก้ปัญหา (Problem Solving) และเรียนรู้โดยการร่วมมือกัน (Cooperative Learning)

สรุปว่าการพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เกี่ยวข้องควรขับเคลื่อนให้เป็นจริงเป็นจังมากกว่านี้ เพราะเป็นการพัฒนาคนด้านความรู้ ทักษะ และทักษะได้เป็นอย่างดี เพราะทักษะการมีส่วนร่วมเป็นการฝึกผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และทักษะนี้เป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมเป็นอย่างมาก

4) การพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหา (Problem solving Skill) ด้านทักษะการแก้ปัญหาเป็นทักษะที่สำคัญมากทักษะหนึ่งของนักเรียนไทย เรามักจะได้ยินได้ทราบตามข่าวต่างๆ ว่าเด็กไทยประสบปัญหาทั้งในด้านครอบครัว ด้านส่วนตัว ด้านการเรียน แล้วนักเรียนเหล่านั้นตัดสินใจทำร้ายตนเองอยู่เสมอ ซึ่งที่จริงแล้วทุกคนมีปัญหาทั้งสิ้น แต่ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนจะนำปัญหาเหล่านั้นมาแก้ปมอย่างไร เด็กไทยหรือคนไทยพร้อมแล้วหรือยังที่เผชิญปัญหาและโดยเฉพาะพร้อมที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ฉะนั้นสถานศึกษาต่างๆ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดหลักสูตรหรือกิจกรรมที่ใช้กระบวนการการแก้ปัญหาสอดแทรก หรือบูรณาการในเนื้อหาและเน้นย้ำครูผู้สอนให้เพิ่มทักษะการแก้ปัญหาให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย ทักษะการแก้ปัญหามี 2 แบบ ผู้เขียนขอเสนอแนะดังนี้

4.1) ปัญหาระยะสั้น คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าต้องอาศัยความสามารถ ไหวพริบ และการตัดสินใจที่ฉับไว ถูกต้อง แม่นยำ ซึ่งครูจะต้องกำหนดปัญหาแล้วให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาดังกล่าวโดยใช้กระบวนการกลุ่มหรือเดี่ยวก็ได้

4.2) ปัญหาระยะยาว คือ ปัญหาที่ต้องอาศัยหลักการหรือรูปแบบแนวทางในการแก้ปัญหาควรใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้ ใช้การมีส่วนร่วมในการแก้ไขและเวลาในการแก้ไขหรือตัดสินใจจะใช้เวลามากขึ้น

ดังนั้นทักษะอาเซียนควรมี 3 ทักษะคือ 1) ทักษะในการค้นหาข้อมูล ทักษะนี้นักเรียนจะต้องอ่านเป็นหลัก ซึ่งการอ่านของเด็กไทย คนไทยอยู่ในระดับต่ำมาก ครูจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น บรรณานาจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่หลากหลาย 2) ทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์ ผู้เรียนจะต้องเข้าใจสถานการณ์ด้วยการแยกส่วนประกอบออกมาเป็นส่วน มีการเรียบเรียงที่มีของปัญหาหรือสถานการณ์อย่างมีระบบ สามารถเปรียบเทียบคุณลักษณะและองค์ประกอบที่แตกต่างได้ ลำดับความสำคัญก่อนและหลังได้อย่างมีเหตุผล 3) ทักษะการคิดเชิงหลักการ เป็นทักษะในการวิเคราะห์ปัญหา สามารถบอกถึงรูปแบบของการเกิดปัญหา หรือการเชื่อมโยงระหว่างสถานการณ์กับปัญหาผู้เรียนจะต้องใช้เหตุผลและผลที่สร้างสรรค์มีหลักการ

5) การพัฒนาทักษะจิตสาธารณะ (Public mind Skill) ด้วยสภาพทางสังคมที่สับสนยุ่งเหยิง สลับซับซ้อน ผู้คนนิยมฟุ้งเฟ้อ เห็นแก่ตัว ยึดวัตถุนิยมเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิต จนลืมสายใยของวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิม ฉะนั้นการส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านจิตสาธารณะซึ่งกระทรวงศึกษาธิการตระหนักด้านนี้มาโดยตลอด ผู้เขียนคิดว่าผู้บริหารและครูยังเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมทักษะนี้ ครูต้องสอดแทรกทักษะนี้ในเนื้อหาและกิจกรรมทุกชั่วโมงเรียนของเด็กอย่างจริงจัง ถ้าทำได้เพราะทักษะจิตสาธารณะเป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่ทำให้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดียิ่งมีน้ำใจพร้อมที่จะแบ่งปันความสุขให้กับผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

การปลูกฝังทักษะจิตสาธารณะควรมีแนวทางการประเมินผู้เรียนให้กับครู-อาจารย์นำไปใช้กับผู้เรียนดังนี้

- 5.1) ต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ไม่นิ่งดูดาย
- 5.2) เป็นผู้ไม่เห็นแก่ตัว ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น พร้อมเคารพสิทธิเสรีภาพผู้อื่น
- 5.3) เป็นผู้ที่เข้าใจผู้อื่น ไม่ดูถูกและทับถมผู้อื่น ไม่ซ้ำเติมผู้อื่น
- 5.4) เป็นผู้ใจกว้าง ยอมรับฟังผู้อื่น และแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อย่างเสมอ
- 5.5) เป็นผู้ที่คาดการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถหาแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ไม่ได้มีไว้สำหรับนักเรียนนักศึกษาเท่านั้น แต่เอาไว้พัฒนาบุคลากรด้วย เป้าหมายเพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพ มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับสามารถทำงานและใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้โดยไม่ตกยุค ลักษณะของคนเช่นนั้นเป็นอย่างไร นอกจากการมีความรู้ในวิชาหลัก (Core Subjects) แล้ว จะต้องรู้ในลักษณะสหวิทยาการ (Interdisciplinary) และต้องมี

ความรู้รอบตัวอื่นๆ ด้วย เช่น Global Awareness เศรษฐกิจ การเงิน การประกอบธุรกิจ หน้าที่พลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ต้องมีทักษะชีวิตและทักษะอาชีพด้วย (Life and Career Skills) เช่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี การควบคุมอารมณ์ ทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น มีภาวะผู้นำ รู้จักการให้ ทำดีโดยไม่หวังผลตอบแทน การเรียนรู้ต้องเรียนกันตลอดชีวิต ดังนั้นต้องมีทักษะการเรียนรู้และสร้างนวัตกรรมใหม่ (Learning and Innovation Skills) หมั่นฝึกฝน พัฒนาตัวเอง เรียนให้เกิดทักษะเรียนโดยการปฏิบัติ (Learning by Doing) การคิดวิเคราะห์ เรียนรู้วิธีแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการสื่อสาร และทักษะแห่งความร่วมมือ หรือเรียกง่ายๆ ว่า ต้องมี 4C คือ Communication, Collaboration, Creativity และ Critical Thinking และที่ขาดไม่ได้คือทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills)

จากการศึกษาบทความเรื่อง Twenty-First Century Student Outcomes and Support Systems ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแสดงโมเดลเป็นรูป “รู้ง” ได้แก่ ความรู้ ทักษะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อการก้าวสู่ความสำเร็จในการทำงานและชีวิต ดังนั้นครูควรจัดการศึกษาอย่างไรเพื่อรองรับในยุคแห่งศตวรรษนี้ ปัจจุบันพ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) โลกกำลังก้าวสู่ศตวรรษที่ 22 แต่ทว่ากระแสการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับศตวรรษที่ 21 ยังเป็นสิ่งที่นิยม ทันทสมัย และให้ความสำคัญอยู่ ณ ขณะนี้ไม่น้อยไปกว่าการขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนและการศึกษาระดับสากล (World Class Education) บทความเรื่อง “Twenty-First Century Student Outcomes and Support Systems” สะท้อนให้เห็นว่าเด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ควรมีความรู้ความสามารถและทักษะจำเป็นอะไรบ้าง ตลอดจนสิ่งต่างๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว ดังนั้นจึงเป็นแนวคิดมาสู่ครูผู้ปฏิบัติที่จะต้องปฏิรูปหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวต่อไปนี้

องค์ความรู้หลัก (Core Subjects) ที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแม่ (English) ทักษะการอ่าน (Reading) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และได้รับความรู้ต่างๆ มากมายเพิ่มเติม โดยเชื่อว่าการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ทักษะการใช้ภาษาอื่นๆ (Language Arts) ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียนภาษาต่างประเทศ (World Language) ศิลปะ (Arts) คณิตศาสตร์ (Mathematics) เศรษฐศาสตร์ (Economics) วิทยาศาสตร์ (Science) ภูมิศาสตร์ (Geography) ประวัติศาสตร์ (History) การปกครองและหน้าที่พลเมือง (Government and Civics) สาขาวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์ (Social Science) ดังกล่าวนี้นี้ แตกต่างจากวิชาสังคมศึกษา (Social Studies) ซึ่งว่าด้วยเรื่องวิถีการดำเนินชีวิต (Way of Life) ของมนุษย์ สิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ยังมีประเด็นสำคัญในยุคศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนโดยถักทอหรือประสานไปพร้อมกับองค์ความรู้หลัก จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความตระหนักเกี่ยวกับโลก (Global Awareness) 2) ความรู้ความเข้าใจด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy) 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่พลเมือง (Civic Literacy) 4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพ (Health Literacy) และ 5) ความรู้ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy) นอกจากนี้ยังมีทักษะที่ต้องบูรณาการผสมผสานในการเรียนการสอนในองค์ความรู้วิชาหลักควบคู่ไปกับ 5 ประเด็นสำคัญในยุคศตวรรษที่ 21 ดังนี้

1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation) ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Creativity and Innovation) ประกอบด้วย การคิดอย่างสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และการนำนวัตกรรมไปใช้ 2) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ประกอบด้วย การมีเหตุผล การคิดอย่างเป็นระบบ การตัดสินใจ/ตัดสินใจ และการแก้ปัญหา 3) การสื่อสารและการร่วมมือกัน (Communication and Collaborative) ประกอบด้วย การสื่อสารที่ชัดเจน และการร่วมมือกับผู้อื่น

2) ทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) ประกอบด้วย การอ่านออกเขียนได้ด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และ ICT (Information, Communications and Technology)

3) ทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Life and Career Skills) เด็กในศตวรรษที่ 21 ควรมีทักษะที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ ริเริ่มและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะทางสังคมและก้าวข้ามวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สรุปได้ว่า เยาวชนไทยต้องมีทักษะ 2 ประการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานสื่อสารอย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ + ภาษาอาเซียนอื่นๆ) มีทักษะการใช้เทคโนโลยี ดำรงชีวิตและทำงาน สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีทักษะในการแก้ปัญหายอย่างสันติวิธี และทักษะทางการเรียนรู้และพัฒนาตน ได้แก่มีทักษะในการแสวงหาความรู้ และเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย ญาณ และสร้างสรรค์ มีทักษะในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน (วิจารณ์ พานิช, 2555)

ทักษะด้านเจตคติ

ด้านเจตคตินักศึกษาควรมี 3 ประการ ได้แก่ ยอมรับความแตกต่างหลากหลาย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและภูมิปัญญาอาเซียน ตระหนักและรับผิดชอบต่อส่วนรวมกันในฐานะพลเมืองอาเซียน การเตรียมความพร้อมของภาคราชการ วิทยาลัยฯ คือ ระบบราชการไทยมีความเป็นสากลใน

การส่งเสริม สนับสนุนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยความเป็นมืออาชีพ กล่าวคือ เรื่องความเป็นสากล เรื่องของการสนับสนุน เรื่องของความเป็นมืออาชีพจากวิสัยทัศน์ดังกล่าวนี้ ก็นำมาสู่พันธกิจ 9 ด้าน ดังนี้

- 1) การเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากร ทั้งทักษะ ทักษะ ทักษะ และสมรรถนะ
- 2) การเตรียมความพร้อมในด้านงบประมาณ
- 3) การเตรียมความพร้อมในด้านองค์กร
- 4) การเตรียมความพร้อมในการจัดทำยุทธศาสตร์
- 5) การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ
- 6) การเตรียมพร้อมโดยมีกลไกควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล
- 7) มีความคืบหน้าในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบในแผนงานของประชาคมอาเซียน
- 8) การประชาสัมพันธ์ การเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อม
- 9) การประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมอย่างมีเอกภาพ และบูรณาการ

จาก 9 พันธกิจหลัก แปลงมาเป็นยุทธศาสตร์ 9 ยุทธศาสตร์ด้วยกัน คือ

- 1) ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร จะมีกลยุทธ์ทั้งด้านทักษะ ด้านภาษา ด้านการเจรจาต่อรอง ด้านการดำเนินการประชุม ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และด้านการสร้างและกำหนดมาตรฐานกลางระหว่างประเทศ ยุทธศาสตร์ในการเตรียมคน มีการเตรียมความพร้อมในด้านทัศนคติ

กล่าวโดยสรุป การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรจะต้องมี 3 ด้านด้วยกันคือ ต้องมีความเป็นมืออาชีพ มีความเป็นนานาชาติ และมีความเป็นผู้สนับสนุน และนอกจากนั้นจะมีแผนย่อยๆ ลงไปอีกคือ เรื่องการพัฒนาศูนย์กลางการรับผิดชอบภารกิจด้านประชาคมอาเซียนโดยตรง มีระบบฐานข้อมูล มีแผนพัฒนาศูนย์กลาง มีการเพิ่มสัดส่วนบุคลากรที่รู้เกี่ยวกับอาเซียน เรื่องการถ่ายทอดองค์ความรู้ทั้งกับเพื่อนร่วมงานและบุคลากรต่างหน่วยงาน มีความเป็นมืออาชีพที่ชัดเจนสำหรับบุคลากร และมีแผนจัดฝึกอบรม

- 2) ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมในด้านงบประมาณ

- 3) ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมในด้านองค์กร โดยมี 5 เรื่องหลักด้วยกันคือ ต้องมีกลไกระบบเตรียมความพร้อม มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ในลักษณะธรรมาภิบาลที่ดี มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องอาเซียนโดยตรง มีการวางแผนอัตรากำลังและจัดโครงสร้างองค์การเพื่อรองรับภารกิจประชาคมอาเซียน

4) ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งแบ่งเป็นยุทธศาสตร์ในเชิงรับ เป็นยุทธศาสตร์ที่ถ้ามีประชาคมอาเซียนแล้วจะมีผลกระทบ แล้วเราจะรองรับอย่างไรในเรื่องของคน ในเรื่องขององค์กรต่างๆ ส่วนยุทธศาสตร์ในเชิงรุก หมายความว่า นอกจากเราจะต้องเตรียมคน เรา จะต้องต้องบุกด้วย บุกในที่นี้หมายถึงว่าเราจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในฐานะข้าราชการนั้น เข้าไปมี ส่วนร่วมในประชาคมอาเซียนด้วย ไม่ใช่ปล่อยให้ 9 ประเทศเขาสร้างประชาคมอาเซียนแล้วเราค่อย มาตั้งรับ เราควรจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างด้วย นอกจากนั้นแล้ว แต่ละหน่วยงานก็มีภารกิจของ ตัวเองในการไปผลักดันประเด็นต่างๆ ยุทธศาสตร์ในเชิงรุก หมายความว่า หน่วยงานจะต้องทำ การบ้าน คิดดูว่าประเด็นไหนที่เราต้องไปผลักดัน เราต้องไปริเริ่ม ไปเสนอให้เป็นความคิดริเริ่มของ ฝ่ายไทยในเวทีอาเซียนต่างๆ อันนี้ต้องมีการทำการบ้าน และผลักดันประเด็นที่ไทยจะได้ประโยชน์ สูงสุด

5) ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมในการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อแปลงยุทธศาสตร์ ไปสู่การปฏิบัติ

6) ยุทธศาสตร์ที่เป็นกลไกควบคุมตรวจสอบ

7) ยุทธศาสตร์เรื่องความคืบหน้าในการดำเนินงานต่างๆ ในแผนงานของการจัดตั้ง ประชาคมอาเซียน

8) ยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม

9) ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมอย่างมีเอกภาพและมีบูรณาการ

ไทยมีปัญหาหลายเรื่องในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน โดยเรื่องสำคัญคือ อาเซียนได้ตกลงที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียนตั้งแต่ปีพ.ศ. 2546 ในการประชุมสุดยอดที่บาห์ลีคือ เมื่อ เกือบสิบปีมาแล้วที่ไทยรู้ว่าจะมีประชาคมอาเซียนเกิดขึ้น แต่จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่างๆ ของไทยก็ เพิ่งจะมาตื่นตัวในเรื่องการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเมื่อไม่กี่ปีนี้ ไทยจึงค่อนข้างจะช้าใน เรื่องการเตรียมความพร้อม หลายสิ่งหลายอย่างที่เราควรจะทำแต่ก็ยังมี เช่น แผนแม่บทการ เตรียมความพร้อมของประเทศก็ยังมี ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการเตรียมความพร้อมของหน่วยงาน ต่างๆ กระทรวงต่างๆ หรือหน่วยงานต่างๆ เมื่อไม่มีแผนแม่บทก็ไม่มีแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อมของกระทรวงแต่ละกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ ก็จำเป็นต้องทำยุทธศาสตร์ การเตรียมความพร้อมของตนเองขึ้นมา จึงเกิดเป็นปัญหาว่าการเตรียมความพร้อมของส่วนราชการ ต่างๆ จึงมีลักษณะ “ต่างคนต่างทำ” ขาดการประสานงานกันอย่างมีเอกภาพและบูรณาการ ดังนั้น ปัญหาสำคัญของไทยขณะนี้ก็จะทำอะไรที่จะทำให้ประเทศรวมทั้งระบบราชการมีการเตรียม ความพร้อมไปในทิศทางเดียวกัน และมีเอกภาพและมีบูรณาการ

2.12 ข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

จากการบรรยายเรื่อง “ก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในค.ศ. 2015” (วิทวัส ศรีวิหค, 2554 อ้างถึงใน สมใจ กงเต็ม, 2556) มีประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

- 1) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจกฎบัตรอาเซียน
- 2) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน
- 3) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ซึ่งให้ความสำคัญกับ 3 ภาษาหลัก อันได้แก่ ภาษาอังกฤษซึ่งถูกกำหนดในข้อตกลงเบื้องต้นให้ใช้เป็นภาษาในการสื่อสารของอาเซียน ภาษาจีน และภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อย 1 ประเทศ
- 4) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์และความแตกต่างทางวัฒนธรรมและลักษณะร่วมทางวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่นของชาติในภูมิภาคที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน
 - 4.1) การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั่วไประดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ถึงระดับใช้การหรือระดับสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา
 - 4.2) การศึกษาไทยจะต้องสร้างคนไทยและบัณฑิตไทยให้พร้อมที่จะปรับตัว และพร้อมที่จะต่อสู้ในเวทีของ ASEAN, ASEAN+3 และ ASEAN+6 ให้ถึงพร้อมในด้านความสามารถในการแข่งขันทักษะในการทำงาน และทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น
 - 4.3) การจัดการศึกษาเพื่อการสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นในประชาคม ตลอดจนการสร้างความรู้ความตระหนักในความหลากหลายของภูมิภาค เนื่องจากอาเซียนมีความหลากหลายค่อนข้างมาก โดยที่คนไทยยังไม่มีโอกาสในการเรียนรู้ความหลากหลายดังกล่าวเพื่อที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างในเชิงเชื้อชาติ ศาสนา และภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ
 - 4.4) การสนับสนุนการจัดการศึกษา และการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้จัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อนบ้านในสถาบันการศึกษาของไทย และอาจมีการกำหนดระเบียบเบื้องต้นในการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อการทำงานข้ามชาติให้มีสอบการใช้ภาษาถิ่นเพิ่มขึ้น
 - 4.5) การจัดการศึกษาทุกระดับเพื่อสร้างคนไทยและบัณฑิตไทยที่พร้อมรับความร่วมมือทางการค้าที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปให้สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งแรงงานระดับฝีมือ (Skilled Labor) และแรงงานไร้ฝีมือ (Unskilled Labor)

4.6) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างประเทศที่ต้องเรียนรู้ร่วมกัน โดยต้องมีการเริ่มให้ความรู้ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรืออาชีวศึกษา

4.7) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยและบัณฑิตไทยในทุกกระดับ เพื่อเตรียมพร้อมต่อโครงสร้างประชากรที่จะเปลี่ยนไปเป็นสังคมสูงอายุ

4.8) การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือในเสาเศรษฐกิจเมือก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้เกี่ยวกับการปรับลดภาษี ข้อได้เปรียบ-เสียเปรียบทางการค้า การแบ่งระดับการพัฒนาของประเทศในประชาคม เป็นต้น

4.9) การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนศึกษา ซึ่งรวมถึง ASEAN, ASEAN+3 และ ASEAN+6 ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีในสถานศึกษา

4.10) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างผู้นำการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับอาเซียนศึกษา และสร้างเครือข่ายผู้นำในภูมิภาคที่เอื้อต่อการพัฒนาในอนาคต (Future Leader of ASEAN)

4.11) การให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ ตลอดจนจัดระบบการสนับสนุนด้านการศึกษา โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถาบันการศึกษาในระดับและสาขาต่างๆ ในรูปแบบ AUN (ASEAN University Network) รวมทั้งให้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็น Education Hub

4.12) สร้างระบบการประกันและการประเมินคุณภาพ และเกณฑ์มาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบ (Benchmark) ทั้งระดับภายในประเทศและกับประเทศอื่นๆ ในกรอบอาเซียน ทั้งในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การสร้างผลงานวิจัย และการจัดบริการทางการศึกษา เป็นต้น

4.13) สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ โดยให้มีการนำผู้สอนระดับศาสตราจารย์มาสอนระดับปริญญาโทและเอกเพิ่มขึ้น และให้มีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทและเอกเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

4.14) ระบบการศึกษาจะต้องเติมเต็มการพัฒนาในทุกระดับ ที่นอกจากให้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมแล้วยังต้องรวมไปถึงการให้ความรู้ในลักษณะศูนย์ฝึกอบรม (Training Center) เพื่อการพัฒนาประเทศไทยจากการเพิ่มศักยภาพของคนในชาติ

4.15) ประเทศไทยควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการเสนอนโยบายการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการได้ เพื่อให้เกิดการกระตุ้น ส่งเสริม และพัฒนาให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างจริงจัง

2.13 โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

บันทึกความเข้าใจระหว่างมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ประเทศมาเลเซีย และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มุ่งเน้นและส่งเสริมการเชื่อมโยงระหว่างนานาชาติ และมีโครงการต่างๆ ที่สนับสนุนความเป็นเลิศทางวิชาการ นอกจากนี้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางด้านวิชาการและงานวิจัย ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบและประสงค์ที่จะขยายและพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการ ทั้งสองฝ่ายเชื่อว่าการร่วมมือกันครั้งนี้จะบรรลุวัตถุประสงค์เชิงวิชาการของทั้งสองฝ่ายได้เป็นอย่างดี ความร่วมมือทางด้านวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในด้านการเรียนการสอนและการทำวิจัย การทำวิจัยร่วม การพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการ, การจัดการประชุมวิชาการ การจัดทำหลักสูตรร่วม การทัศนศึกษา/แลกเปลี่ยน นักศึกษา และบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน การแลกเปลี่ยนสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ การร่วมจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและกีฬา และกิจกรรมอื่นๆ ที่ทั้งสองฝ่ายมีความสนใจร่วมกัน ด้านงบประมาณ แต่ละฝ่ายรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเองในการดำเนินกิจกรรมภายใต้ MoU ฉบับนี้มีระยะเวลา 3 ปี และสามารถขยายเวลาออกไปได้ หากมีการตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรร่วมกัน ผลผลิตเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นภายใต้ MoU ฉบับนี้ทั้งสองฝ่ายคือผู้ถือลิขสิทธิ์ร่วมและมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายของประเทศๆ นั้น และกฎหมายสากล การใช้เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อสถาบันของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอีกฝ่าย กรณีที่มีการดำเนินกิจกรรมซึ่งพ้นระยะกำหนดเวลาที่ได้ทำความตกลง ต้องได้รับความยินยอมทั้งสองฝ่าย หากมีข้อโต้แย้งใด ให้เจรจาร่วมกันโดยไม่มีบุคคลที่ 3 ข้อตกลงที่ปรากฏใน MoU ฉบับนี้ต้องบันทึกเป็นภาษาอังกฤษและส่งให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ MoU ฉบับนี้อาจมีการปรับเปลี่ยน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาและการยินยอมอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งสองฝ่าย (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2558)

2.14 การจัดการศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีทั้งหมด 4 สาขาวิชา ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2558) สาขาเทคโนโลยีมัลติมีเดียได้มีการเปิดรับ

นักศึกษารุ่นแรก ในปีการศึกษา 2551 และในปีการศึกษา 2554 ได้เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีมัลติมีเดียเป็นปีสุดท้าย ปัจจุบันหลักสูตรเทคโนโลยีมัลติมีเดียได้ทำการหยุดรับนักศึกษาเพื่อพัฒนาเป็นหลักสูตรใหม่ คือ การจัดการสารสนเทศและมัลติมีเดีย เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านสายอาชีพให้บัณฑิตและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (จันทนา มีชัยชนะ และคณะ, 2559)

คณะครุโทยุทธศาสตร์และเทคโนโลยีและเฮอรัทเจ มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ได้รับอนุมัติจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง วันที่ 17 เมษายน 2008 ในการเปิดหลักสูตรปริญญาตรีโปรแกรมวิชาที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน, 2558)

1. ดิจิตอลมีเดีย
2. ภาพเคลื่อนไหวและเกมส์
3. มัลติมีเดีย
4. การออกแบบการสื่อสาร

2.15 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุบิน ยะระรัช (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การวิจัยเชิงสำรวจเรื่องนี้ออกแบบโดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ คือ 1) เพื่อสำรวจอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวัง 2) เพื่อสำรวจความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบัณฑิตและจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้ตอบสนองต่อการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 55 แห่ง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 55 คน และผู้แทนสถานทูตในประเทศกลุ่มอาเซียน จำนวน 5 คน เครื่องมือวิจัยมี 3 ประเภท ได้แก่ 1) แบบบันทึกการสังเคราะห์เอกสาร 2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก 3) แบบสอบถาม โดยมีระยะเวลาดำเนินการวิจัย 9 เดือน คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) อาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวัง มีจำนวน 16 สาขาอาชีพ ส่วนคุณลักษณะของบัณฑิตที่ประชาคมอาเซียนคาดหวัง มีจำนวน 3 ด้าน 26 คุณลักษณะ ได้แก่ (1) ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 12 คุณลักษณะ (2) ด้านจิตพิสัย จำนวน 8 คุณลักษณะ และ (3) ด้านทักษะพิสัย จำนวน 6 คุณลักษณะ 2) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในประเทศไทยมีความพร้อมร้อยละ 49.48 ในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ (1) ด้านอาชีพ มีความพร้อมร้อยละ 30.91 (2) ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต มีความพร้อมร้อยละ 64.34 จำแนกเป็น ด้านพุทธิพิสัยร้อยละ 61.82 ด้านจิตพิสัยร้อยละ 58.86 และด้านทักษะพิสัยร้อยละ 76.67 และ (3) ด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต มีความพร้อมร้อยละ 53.20 จำแนกเป็น ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ร้อยละ 59.40 ด้านหลักสูตรร้อยละ 54.60 ด้านการเรียนการสอนร้อยละ 52.60 ด้านอาจารย์และบุคลากรร้อยละ 51.80 และด้านการแนะแนวอาชีพและการทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียนร้อยละ 48.3) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตมี 3 ด้าน โดยเรียงตามอันดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นด้านอาชีพ (2) ความต้องการจำเป็นด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และ (3) ความต้องการจำเป็นด้านคุณลักษณะของบัณฑิต สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้ตอบสนองต่อการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีจำนวน 9 ข้อ

สมใจ กงเติม (2555) ศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำแนกตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะต่างๆ จำนวน 5 คณะ ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 22.14 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 20.30 คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 20.13 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 18.90 และคณะเทคโนโลยีเกษตร ร้อยละ 18.51 ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคณะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาต่างคณะกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศึกษาศาสตร์ สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน” งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ

1) ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาที่เกี่ยวข้องทางคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ภาควิชาที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 637 คน (จำแนกเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 343 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 294 คน)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาที่เกี่ยวข้องทางคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามหลักสูตรวิชาต่างๆ แต่ละสาขาสุ่มเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 362 คน (จำแนกเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 207 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 155 คน)

3.2 เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบเคียงจากตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan, 1970 อ้างถึงใน สุดธนู ศรีไสย์, 2551) จำนวน 637 คน (จำแนกเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 343 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 294 คน) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน (จำแนกเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 207 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 155 คน) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามหลักสูตรวิชาเป็นตัวแบ่งชั้นภูมิ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหลักสูตรวิชาของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

หลักสูตรวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา		
- วิทยาการคอมพิวเตอร์	153	79
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	171	113
- เทคโนโลยีมีัลติมีเดีย	19	15
รวม	343	207
มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน		
- Animation and Ludology	61	5
- Communication Design	147	72
- Digital Media	51	42
- multimedia	36	36
รวม	294	155
รวม	637	362

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (สมใจ กงเติม, 2556) และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ใน

หลักสูตรวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัย
มาเลเซียเกอลันตัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา 3 ด้าน ได้แก่

1) ความพร้อมด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียน ด้าน
การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน

2) ความพร้อมด้านทักษะ/กระบวนการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะ
พลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน

3) ความพร้อมด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นประเทศของตน/
ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การ
ยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม รวม
จำนวน 38 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ
Likert Scale แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
โดยกำหนดค่าระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความพร้อมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความพร้อมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความพร้อมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความพร้อมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความพร้อมในระดับน้อยที่สุด

สำหรับวัดค่าตัวแปรทั้งหมด โดยได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อ
คำถามที่สร้างขึ้น จำนวน 38 ข้อ โดยกำหนดการวัดค่าตัวแปร ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ย
ของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพร้อมในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพร้อมในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพร้อมในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพร้อมในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพร้อมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 2) กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
- 3) นำแบบสอบถามที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีสูตรในการหาค่า ดังนี้

สูตร	$IOC = \frac{\sum R}{N}$
เมื่อ	IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง $\sum R$ แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่	N	แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
	+1	แน่ใจว่าสอดคล้อง
	0	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
	-1	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ ใช้ได้จำนวน 38 ข้อ โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไป

- 4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัย

ราชภัฏยะลา จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Conbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 k = จำนวนข้อของเครื่องมือ
 S_i^2 = ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

5) นำแบบสอบถามที่ได้มาแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอแลนด์

6) นำแบบสอบถาม (ฉบับภาษาอังกฤษ) ที่ได้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตามสูตรที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อ 3 โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากข้อคำถามจำนวน 38 ข้อ ใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 38 ข้อ

7) นำแบบสอบถามทั้งฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาอังกฤษมาปรับปรุงและจัดพิมพ์นำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) นำบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ไปยังหลักสูตรวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2) นำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาไปยังมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอแลนด์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย โดยประสานการเก็บข้อมูลออนไลน์จาก Mr.Anuar Mohd Yusof สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอแลนด์

3) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ตามแบบฟอร์มในภาคผนวก ฉ. และภาคผนวก ช.

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)
- 2) ศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3) ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)
- 4) วิเคราะห์ข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

- 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป
- 2) สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferencial Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test)

สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

- 1) การหาร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

P	=	ค่าร้อยละ
X	=	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
N	=	จำนวนประชากร

2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมัธยฐานเลขคณิต

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{x}$	=	จำนวนประชากร
$\sum x$	=	ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม
N	=	จำนวนประชากร

3) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S	=	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
$\sum fx$	=	ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ
N	=	จำนวนประชากร

4) การทดสอบสมมติฐาน (t-test)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	=	ค่าทีเทสต์ (t-test Independent) โดยใช้ $df=n_1+n_2-2$
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
S_1^2, S_2^2	=	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
n_1, n_2	=	จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน” วิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันระดับปริญญา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่ศึกษา

มหาวิทยาลัย/หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา		
- วิทยาการคอมพิวเตอร์	79	38.20
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	113	54.60
- เทคโนโลยีมัลติมีเดีย	15	7.20
รวม	207	100.00

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่ศึกษา (ต่อ)

สถาบัน/หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
<i>มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน</i>		
- Digital Media	42	27.10
- Communication Design	72	46.50
- Animation and Ludology	5	3.20
- Multimedia	36	23.20
รวม	155	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ มากที่สุด ร้อยละ 54.60 รองลงมาคือ หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรเทคโนโลยีมัลติมีเดีย ร้อยละ 38.20 และ 7.20 ตามลำดับ

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน เป็นนักศึกษาหลักสูตร Communication Design มากที่สุด ร้อยละ 46.50 รองลงมาคือ หลักสูตร Digital Media, หลักสูตร Multimedia และหลักสูตร Animation and Ludology ร้อยละ 27.10, 23.20 และ 3.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัยและศาสนา

สถาบัน/หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
<i>มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา</i>		
- พุทธ	2	1.00
- อิสลาม	205	99.00
รวม	207	100.00
<i>มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน</i>		
- พุทธ	4	2.60
- อิสลาม	141	91.00
- คริสต์	5	3.20
- ฮินดู	5	3.20
รวม	155	100.00

จากตาราง 4.2 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม มากที่สุด ร้อยละ 99.00 รองลงมาคือ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 1.00

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน นักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม มากที่สุด ร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ นับถือศาสนาคริสต์ ศาสนาฮินดู และศาสนาพุทธ ร้อยละ 3.20, 3.20 และ 2.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัยและชั้นปี

สถาบัน/หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
<i>มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา</i>		
- ชั้นปีที่ 1	45	21.70
- ชั้นปีที่ 2	44	21.30
- ชั้นปีที่ 3	49	23.70
- ชั้นปีที่ 4	69	33.30
รวม	207	100.00
<i>University Malaysia Kelantan</i>		
- ชั้นปีที่ 1	11	7.10
- ชั้นปีที่ 2	7	4.50
- ชั้นปีที่ 3	12	7.70
- ชั้นปีที่ 4	125	80.60
รวม	155	100.00

จากตาราง 4.3 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 33.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 23.70 ร้อยละ 21.70 และร้อยละ 21.30 ตามลำดับ

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 80.60 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 7.70 ร้อยละ 7.10 และร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

รายการ	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน			
1.1 นักศึกษารู้เกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน	3.09	0.88	ปานกลาง
1.2 นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียน (7 ประการ)	2.96	0.80	ปานกลาง
1.3 นักศึกษาทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน (6 หลัก)	2.85	0.87	ปานกลาง
1.4 นักศึกษารู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน	2.89	0.88	ปานกลาง
1.5 นักศึกษารู้ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน	2.95	0.89	ปานกลาง
1.6 นักศึกษารู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม	3.05	0.89	ปานกลาง
1.7 นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในด้านปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของอาเซียน	2.99	0.85	ปานกลาง
1.8 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความหมาย เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน	2.97	0.91	ปานกลาง
1.9 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน ในด้านความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์และคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน	2.92	0.92	ปานกลาง
1.10 นักศึกษารู้และเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.94	0.88	ปานกลาง
1.11 นักศึกษารู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.99	0.93	ปานกลาง
1.12 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.87	0.93	ปานกลาง
1.13 นักศึกษารู้ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.92	0.94	ปานกลาง
1.14 นักศึกษารู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.87	0.85	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ต่อ)

รายการ	($\bar{X}$)	(S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
1.15 นักศึกษารู้ปัจจัยการผลิต เรื่องแรงงานการค้าเสรี ข้อตกลงระหว่างการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.91	0.97	ปานกลาง
1.16 นักศึกษามีความรู้เรื่องชาติพันธุ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.11	0.88	ปานกลาง
1.17 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.14	0.89	ปานกลาง
1.18 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.28	0.91	ปานกลาง
1.19 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.14	0.89	ปานกลาง
1.20 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.09	0.89	ปานกลาง
1.21 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.14	0.85	ปานกลาง
1.22 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับบุคคลสำคัญของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.11	0.90	ปานกลาง
รวม	3.01	0.67	ปานกลาง
2. ทักษะกระบวนการ:			
2.1 นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาราชการของตนเอง และภาษาประจำชาติในกลุ่มอาเซียน/ภาษาอังกฤษ)	3.24	0.89	ปานกลาง
2.2 นักศึกษามีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย	3.24	0.91	ปานกลาง
2.3 นักศึกษามีความสามารถในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น	3.26	0.89	ปานกลาง
2.4 นักศึกษาเคารพและยอมรับความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม	3.35	0.93	ปานกลาง
2.5 นักศึกษาเป็นผู้มีภาวะผู้นำ	3.34	0.89	ปานกลาง
2.6 นักศึกษาเป็นผู้มองเห็นปัญหาสังคมและรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มีต่อสังคม	3.34	0.83	ปานกลาง
2.7 นักศึกษาเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน	3.41	1.01	ปานกลาง
2.8 นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.39	0.96	ปานกลาง
2.9 นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิธีคิดที่ถูกต้อง	3.39	0.90	ปานกลาง
2.10 นักศึกษามีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและการประเมินผล)	3.38	0.88	ปานกลาง
รวม	3.33	0.75	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ต่อ)

รายการ	($\bar{X}$)	(S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
3. เจตคติ			
3.1 นักศึกษามีความภูมิใจในความเป็นประเทศของตนและความเป็นอาเซียน	3.37	0.88	ปานกลาง
3.2 นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน	3.40	0.88	ปานกลาง
3.3 นักศึกษามีความตระหนักในความเป็นอาเซียน	3.30	0.90	ปานกลาง
3.4 นักศึกษามีวิถีประชาธิปไตย (การวางธรรม ปัญญาธรรม และ สำนึกศีลธรรม)	3.33	0.86	ปานกลาง
3.5 นักศึกษายอมรับในความแตกต่างหลากหลายในการนับถือศาสนา	3.37	0.91	ปานกลาง
3.6 นักศึกษามีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	3.30	0.96	ปานกลาง
รวม	3.35	0.78	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.23	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 4.4 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$; S.D. = 0.65) โดยมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$; S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$; S.D. = 0.91) รองลงมาคือ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน และ นักศึกษามีความรู้เรื่องการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$; S.D. = 0.89) ตามลำดับ

ด้านทักษะกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$; S.D. = 0.75) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$; S.D. = 1.01) รองลงมาคือ นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$; S.D. = 0.96) และนักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และมีวิธีคิดที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.39$; S.D. = 0.90) ตามลำดับ

ด้านเจตคติ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; S.D. = 0.78) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$; S.D. = 0.88) และ

นักศึกษาอมรรับในความแตกต่างหลากหลายในการนับถือศาสนา ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$; S.D. = 0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัย มาเลเซียเกอลันตัน ที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

รายการ	($\bar{X}$)	(S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน			
1.1 นักศึกษารู้เกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน	2.99	0.91	ปานกลาง
1.2 นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียน (7 ประการ)	2.84	0.82	ปานกลาง
1.3 นักศึกษาทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน (6 หลัก)	2.75	0.88	ปานกลาง
1.4 นักศึกษารู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน	2.77	0.88	ปานกลาง
1.5 นักศึกษารู้ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน	2.90	0.92	ปานกลาง
1.6 นักศึกษารู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม	2.94	0.92	ปานกลาง
1.7 นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในด้านปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของอาเซียน	2.88	0.88	ปานกลาง
1.8 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความหมาย เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน	2.83	0.92	ปานกลาง
1.9 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน ในด้านความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์และคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน	2.78	0.93	ปานกลาง
1.10 นักศึกษารู้และเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.86	0.92	ปานกลาง
1.11 นักศึกษารู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.83	0.93	ปานกลาง
1.12 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.77	0.93	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัย มาเลเซียเกอแลนตันที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ต่อ)

รายการ	($\bar{X}$)	(S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
1.13 นักศึกษารู้ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.81	0.95	ปานกลาง
1.14 นักศึกษารู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.78	0.87	ปานกลาง
1.15 นักศึกษารู้ปัจจัยการผลิต เรื่องแรงงานการค้าเสรี ข้อตกลงระหว่างการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.81	0.99	ปานกลาง
1.16 นักศึกษามีความรู้เรื่องชาติพันธุ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.04	0.92	ปานกลาง
1.17 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.10	0.94	ปานกลาง
1.18 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.23	0.95	ปานกลาง
1.19 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.08	0.91	ปานกลาง
1.20 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.05	0.92	ปานกลาง
1.21 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.08	0.90	ปานกลาง
1.22 นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับบุคคลสำคัญของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.08	0.94	ปานกลาง
รวม	2.91	0.68	ปานกลาง
2. ทักษะกระบวนการ:			
2.1 นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาราชการของตนเอง และภาษาประจำชาติในกลุ่มอาเซียน/ภาษาอังกฤษ)	3.12	0.92	ปานกลาง
2.2 นักศึกษามีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย	3.18	0.95	ปานกลาง
2.3 นักศึกษามีความสามารถในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น	3.15	0.94	ปานกลาง
2.4 นักศึกษาเคารพและยอมรับความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม	3.29	0.97	ปานกลาง
2.5 นักศึกษาเป็นผู้มีภาวะผู้นำ	3.32	0.95	ปานกลาง
2.6 นักศึกษาเป็นผู้มองเห็นปัญหาสังคมและรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มีต่อสังคม	3.30	0.90	ปานกลาง
2.7 นักศึกษาเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน	3.31	1.03	ปานกลาง
2.8 นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.33	0.99	ปานกลาง
2.9 นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิธีคิดที่ถูกต้อง	3.34	0.94	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
มาเลเซียเกอลันตัน ที่มีต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ต่อ)

รายการ	($\bar{X}$)	(S.D.)	ระดับ ความคิดเห็น
2.10 นักศึกษามีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและการประเมินผล)	3.32	0.93	ปานกลาง
รวม	3.26	0.79	ปานกลาง
3. เจตคติ			
3.1 นักศึกษามีความภูมิใจในความเป็นประเทศของตนและความเป็น อาเซียน	3.35	0.92	ปานกลาง
3.2 นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน	3.37	0.95	ปานกลาง
3.3 นักศึกษามีความตระหนักในความเป็นอาเซียน	3.26	0.94	ปานกลาง
3.4 นักศึกษามีวิถีประชาธิปไตย (คาราวะธรรม ปัญญาธรรม และ สามัคคีธรรม)	3.31	0.92	ปานกลาง
3.5 นักศึกษายอมรับในความแตกต่างหลากหลายในการนับถือศาสนา	3.35	0.97	ปานกลาง
3.6 นักศึกษามีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่ม ประชาคมอาเซียน	3.24	1.00	ปานกลาง
รวม	3.31	0.82	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.16	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 4.5 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$; S.D. = 0.67) โดยมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$; S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$; S.D. = 0.95) และ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียนระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$; S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ด้านทักษะกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$; S.D. = 0.79) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิธีคิดที่ถูกต้อง มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$; S.D. = 0.94) และนักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$; S.D. = 0.99) ตามลำดับ

ด้านเจตคติ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$; S.D. = 0.82) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$; S.D. =

0.95) และ นักศึกษามีความภูมิใจในความเป็นประเทศของตนและความเป็นอาเซียน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; S.D. = 0.92) และ นักศึกษายอมรับในความแตกต่างหลากหลายในการนับถือศาสนา ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; S.D. = 0.97) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัย มาเลเซียเกอลันตัน

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัย มาเลเซียเกอลันตัน

มหาวิทยาลัย	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	207	3.00	0.67	1.219
มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	155	2.91	0.68	

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัย มาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะกระบวนการของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซีย เกอลันตัน

มหาวิทยาลัย	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	207	3.33	0.75	.814
มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	155	3.26	0.79	

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะกระบวนการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

มหาวิทยาลัย	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	207	3.34	0.78	.369
มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	155	3.31	0.82	

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเจตคติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

มหาวิทยาลัย	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	207	3.22	0.65	.883
มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน	155	3.16	0.67	

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

- 1) อยากให้มีโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละประเทศในอาเซียนร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ทางวิชาการ ทักษะวิชาชีพ ศิลปวัฒนธรรม และกีฬา
- 2) อยากให้มีการจัดอบรมเพิ่มทักษะการใช้ภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน
- 3) เพิ่มช่องทางข่าวสารประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้มากกว่านี้



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

การดำเนินการวิจัยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 362 คน ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 207 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน จำนวน 155 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยาย

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ มากที่สุด ร้อยละ 54.60 รองลงมาคือ หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรเทคโนโลยีมัลติมีเดีย ร้อยละ 38.20 และ 7.20 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน เป็นนักศึกษาหลักสูตร Communication Design มากที่สุด ร้อยละ 46.50

รองลงมาคือ หลักสูตร Digital Media, หลักสูตร Multimedia และหลักสูตร Animation and Ludology ร้อยละ 27.10, 23.20 และ 3.20 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม มากที่สุด ร้อยละ 99.00 รองลงมาคือ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 1.00 ผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน นักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม มากที่สุด ร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ นับถือศาสนาคริสต์ ศาสนาฮินดู และศาสนาพุทธ ร้อยละ 3.20, 3.20 และ 2.60 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 33.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 23.70, 21.70 และ 21.30 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 80.60 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 7.70, 7.10 และ 4.50 ตามลำดับ

5.2 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$; S.D. = 0.65) โดยมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$; S.D. = 0.67) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$; S.D. = 0.91) รองลงมาคือ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน และนักศึกษามีความรู้เรื่องการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$; S.D. = 0.89) ตามลำดับ

ด้านทักษะกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$; S.D. = 0.75) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$; S.D. = 1.01) รองลงมาคือ นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$; S.D. = 0.96) และนักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และมีวิธีคิดที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.39$; S.D. = 0.90) ตามลำดับ

ด้านเจตคติ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; S.D. = 0.78) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$; S.D. = 0.88) และนักศึกษายอมรับในความแตกต่างหลากหลายในการนับถือศาสนา ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$; S.D. = 0.91) ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$; S.D. = 0.67) โดยมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$; S.D. = 0.68) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$; S.D. = 0.95) และนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียนระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$; S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ด้านทักษะกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$; S.D. = 0.79) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิธีคิดที่ถูกต้อง มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$; S.D. = 0.94) และนักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$; S.D. = 0.99) ตามลำดับ

ด้านเจตคติ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$; S.D. = 0.82) มีพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน มากที่สุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$; S.D. = 0.95) และนักศึกษามีความภูมิใจในความเป็นประเทศของตนและความเป็นอาเซียน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; S.D. = 0.92) และนักศึกษายอมรับในความแตกต่างหลากหลายในการนับถือศาสนา ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$; S.D. = 0.97) ตามลำดับ

5.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อค้นพบที่น่าสนใจสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ทั้งนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและนักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันส่วนใหญ่เป็นนักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม สอดคล้องกับผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐานที่พบว่า ประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 83 ใช้ภาษามลายูถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ถือเป็นอัตลักษณ์ด้านภาษาเฉพาะพื้นที่ ซึ่งเป็นภาษาที่ได้รับอิทธิพลมาจากมาเลเซีย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) การที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีพื้นฐานทางศาสนา วัฒนธรรมการใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันนี้ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในระดับมหาวิทยาลัยนั้นนับเป็นผลดีต่อการจัดทำโครงการความร่วมมือต่างๆ สำหรับนักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยทั้งในแง่วิชาการและความร่วมมือทางศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ให้เกิดขึ้นได้ด้วยดี ทั้งนี้ถึงแม้ประชาชนในพื้นที่จะใช้ภาษามลายูใกล้เคียงกันถือเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้ทางหนึ่งแต่ควรพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยผลการปฏิบัติแผนงานตามยุทธศาสตร์ของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยุทธศาสตร์ที่ 9 การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ประชาชนในพื้นที่บางส่วนมองว่ายังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควรในด้านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน การสื่อสารเป็นอุปสรรคในการร่วมมือประชาคมอาเซียน ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งทำความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ ส่งเสริมภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารมากยิ่งขึ้น (ประทีป หมวกสกุล และคณะ, 2556)

5.2.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเห็นได้ว่านักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่ไม่แตกต่างกัน แต่อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันจึงควรจัดให้มีโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาให้อยู่ในระดับที่มากกว่านี้ เช่น การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งถือเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร และควรเพิ่มความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเพื่อนบ้านให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตันเพื่อเพิ่มช่องทางในการติดต่อสื่อสารให้สะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนี้เมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นได้ว่านักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนน้อยที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (สมใจ กงเดิม, 2556)

ทั้งนี้ถึงแม้ในภาพรวมของทั้งสองมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่ายังไม่เพียงพอ และนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและความเข้าใจต่อประชาคมอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น หากพิจารณาเปรียบเทียบการกับศึกษาอื่นพบว่า ภาชน เชื่อมทอง (2556) ได้ศึกษาการเตรียม

ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผลจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมและในรายด้านทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนานาชาติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับน้อย 2) นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมและในรายด้านทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ ด้านการเปิดเสรีการบริการ ด้านการเปิดเสรีการลงทุนและด้านการเปิดเสรีการค้าอยู่ในระดับมาก 3) ผลการทดสอบสมมติฐาน ที่ 2 พบว่า การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และ อรวรรณ สีสวานิช (2554) ศึกษาความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับเปลี่ยนแปลงในอนาคต

นอกจากนี้ วิทวัส ดิษยะศริน สัตยารักษ์ และ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2555) ได้เสนอแนะว่า สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรดำเนินการตามแนวทางกลยุทธ์การพัฒนาภาคการศึกษาของอาเซียน การเตรียมความพร้อมในการจัดการบริหารการศึกษาและความร่วมมือในอาเซียนทั้งระดับพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร เพื่อสนองต่อการพัฒนาองค์ความรู้ของอาเซียนให้นักเรียน นักศึกษา การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา การแลกเปลี่ยนคณาจารย์ นักศึกษา ระหว่างประชาคมอาเซียนมากขึ้น รวมทั้งการพัฒนาองค์ความรู้ด้านอื่นๆ เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสิทธิมนุษยชน การเพิ่มสมรรถนะของนักศึกษาแรงงานฝีมือ และการแข่งขันทางการศึกษาของประชาคมอาเซียนสู่ระดับนานาชาติ

5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

5.3.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดทำแผนในการพัฒนานักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะความพร้อม ด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ

5.3.2 ควรศึกษาความพร้อมในด้านข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

5.3.3 ควรมีการบูรณาการเรื่องอาเซียนศึกษาในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาในรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **คุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://nawaporn2.blogspot.com/2011/12/blog-post.html> เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2557.
- การต่างประเทศ, กระทรวง. กรมอาเซียน.กลุ่มงานนโยบาย. (2552). **กฎบัตรอาเซียน**. กรุงเทพฯ : มกราคม 2556.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๓). **รายงานการประเมินโครงการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา (ไทย-มลายู) แบบประยุกต์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จันทนา มีชัยชนะ และคณะ. (2559). **การศึกษาความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศและมัลติมีเดีย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน
- ปฐมศิริ ศิริวัฒนประยูร. (2555). **ภาพลักษณ์ประชาคมอาเซียน**. การบรรยายพิเศษจากผู้อำนวยการฝ่ายขายและการตลาดโรงแรมในเครือเมรือสในการประชุมคณะกรรมการบริหารโรงแรม. กรุงเทพฯ.
- ประทีป หมวกสกุล และคณะ. (2556). **โครงการวิจัยประเมินผลแผนปฏิบัติงานการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2555 : พื้นที่จังหวัดนราธิวาส**. [วารสาร]. มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. (ฉบับพิเศษประจำปี 2556).
- ภพพน เข้มทอง. (2556). **การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน. (2558). **หลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะครีเอทีฟเทคโนโลยี เฮอร์รีเทจ มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://ftkw.umk.edu.my/index.php/en/2015-04-07-08-01-46/2015-04-07-13-11-33/2015-04-22-04-12-57>. เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2559.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2554). **แผนปฏิบัตินโยบาย 4 ปี (พ.ศ. 2555-2558)**. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก http://president.yru.ac.th/plan/images/stories/files/plan_026_2.pdf เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2557.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2558). **สรุปบันทึกความเข้าใจ (MoU) ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและ Universiti Malaysia Kelantan**. [บันทึกข้อความ]. งานวิเทศสัมพันธ์สำนักงานเลขานุการ สำนักงานอธิการบดี.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์

เอกสารอ้างอิง

- วิทวัส ดิษยะศริน สัตยารักษ์ และ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2555). การพัฒนาการจัดการศึกษาตาม
แนวทางอิสลามระดับอุดมศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้สู่ประชาคมอาเซียน. [บทความ
วิจัย]. เสนอในการประชุมมหาดไทยวิชาการ ครั้งที่ 3.
- สมใจ กงเต็ม. (2556). การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2556). จุดเปลี่ยนประเทศไทยสู่อาเซียน. หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ. ปีที่3
ประจำวันที 7-10 กรกฎาคม 2556.
- สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ. (2555). การจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา. ในรายงาน
สภาวะการณ์เด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.
- สีดา สอนศรี. (2547). ผู้นำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- สุดธนู ศรีไสย. (2551). สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุบิน ยุระรัช. (2555). ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของนักศึกษาอุดมศึกษาของสถานศึกษา
เอกชนในประเทศไทย. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กรุงเทพฯ.
- อรรธรณ สีลวานิช. (2554). ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่
ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยกับมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน



No. 598 /2015

Yala Rajabhat University
Muang District,
Yala 95000
Tel. (66) 73-299-600
Fax. (66) 73-299-601

12 February, 2015

Dean,
Faculty of Creative Technology and Heritage,
Karung berkunci 01,
Universiti Malaysia Kelantan,
16300 Bachok,
Kelantan, MALAYSIA

Through;
YBhg. Prof. Dato' Dr. Mortaza Mohamed
Vice Chancellor of Universiti Malaysia Kelantan,
Karung Berkunci 36, Pengkalan Chepa,
16100 Kota Bharu.
Kelantan, MALAYSIA.

Dear Sir,

INVITATION AS A CO-RESEARCHER AND ASK FOR COLLABORATION ON SURVEY RESEARCH

We are pleased to invite Mr. Anuar Bin Mohd Yusof from Department of Cyberology, Faculty of Creative Technology and Heritage, University Malaysia Kelantan to be a co-researcher for the research project entitled "The Study of the Readiness to Enter the ASEAN Community of Undergraduate Students: A Case Study of students in relation to the computer programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan.

With regard to the above matter, I would like to obtain your kind approval to appoint Mr. Anuar Bin Mohd Yusof to also participate in collecting data and other relevant data collection process for this research project.

Your kind collaboration and prompt reply will be very much appreciated.

Sincerely yours,



(Assistant Professor Dr. Sombat Yotathip)

President,

Yala Rajabhat University







คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ที่ ๑๓๗ / ๒๕๕๘
เรื่อง แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จะดำเนินงานโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน”

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย แบบมาตรฐานค่า (Rating scale) ๕ ระดับ ความตรงของเนื้อหาแบบสอบถาม ดังรายชื่อต่อไปนี้

- | | |
|--|---------------------------------------|
| ๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญ มุรินทร์พนาศ | ประธานหลักสูตรสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ |
| ๒. อาจารย์ฟูไคละห์ ดือมอง | ประธานหลักสูตรสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ |
| ๓. อาจารย์มลิวรรณ รักวงศ์ | ประธานหลักสูตรสาขาวิชาสังคมศึกษา |

ให้บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่ง ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ และเกิดประโยชน์สูงสุด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ โยธาทิพย์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา



ภาคผนวก ค

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (ภาษาอังกฤษ)



คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ที่ ๗๗๗/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จะดำเนินงานโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี : กรณีศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอตันตัน”

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย แบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) ๕ ระดับ ความตรงของเนื้อหาแบบสอบถามทางภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย ดังรายชื่อต่อไปนี้

- | | |
|---------------------------|--|
| ๑. อาจารย์ชูชัน ทามะ | อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว |
| ๒. อาจารย์คอลีเยาะ เจ๊ะโด | อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ |
| ๓. อาจารย์พรา สุโนน | อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา |

ให้บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่ง ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ และเกิดประโยชน์สูงสุด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ โยธาทิพย์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา





แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี: กรณีศึกษานักศึกษาคณะคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัย มาเลเซียเกอลันตัน

(The Study of the Readiness to Enter the ASEAN Community of Undergraduate Students: A Case Study of Students in Relation the Computer Programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan)

คำชี้แจง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี: กรณีศึกษานักศึกษาคณะคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. นับถือศาสนา

☐ พุทธ

☐ คริสต์

☐ อิสลาม

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. หลักสูตรที่ศึกษา

☐ วิทยาการคอมพิวเตอร์

☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ

☐ เทคโนโลยี멀ติมีเดีย

4. ชั้นปีที่ศึกษา

☐ ชั้นปีที่ 1

☐ ชั้นปีที่ 2

☐ ชั้นปีที่ 3

☐ ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาศึกษาศาสตร์ สาขาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอแลนตัน” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขอบเขตด้านเนื้อหาที่มุ่งศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะของเยาวชนในประชาคมอาเซียน 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศในอาเซียน ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน
2. ด้านทักษะและกระบวนการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน
3. ด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทย/ความเป็นอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจ ว่ารายการนั้นถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา
 ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจ ว่ารายการนั้นถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา
 ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจ ว่ารายการนั้นไม่ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศในอาเซียน				
1.1) นักศึกษารู้เกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน				
1.2) นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประเทศสมาชิกอาเซียน (7 ประเทศ)				
1.3) นักศึกษาทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน (6 หลัก)				
1.4) นักศึกษารู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน				
1.5) นักศึกษารู้ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.6) นักศึกษารู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม และวัฒนธรรม				
1.7) นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในด้านปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของอาเซียน				
1.8) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียน (AEC: ASEAN Economic Community) ในด้านความหมาย เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน				
1.9) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA: ASEAN Free Trade Area) ความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์และคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน				
- ความรู้ด้านการเมือง				
1.10) นักศึกษารู้และเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
1.11) นักศึกษารู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่มประชาคมอาเซียน				
1.12) นักศึกษามีความรู้เรื่องสิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชน				
1.13) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ				
- ความรู้ด้านเศรษฐกิจ				
1.14) นักศึกษารู้ระบบการเงินของกลุ่มประเทศอาเซียน				
1.15) นักศึกษารู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน				
1.16) นักศึกษารู้ปัจจัยการผลิต เรื่องแรงงานการค้าเสรี ข้อตกลงระหว่างการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ				
- ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม				
1.17) นักศึกษามีความรู้เรื่องชาติพันธุ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
1.18) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
1.19) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
1.20) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
1.21) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.22) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
1.23) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับบุคคลสำคัญและประวัติศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
2. ทักษะกระบวนการ				
- ทักษะกระบวนการ: ด้านทักษะพื้นฐาน				
2.1) นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาราชการ และภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียน/ภาษาอังกฤษ)				
2.2) นักศึกษามีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้				
2.3) นักศึกษามีความสามารถในการแก้ไขปัญหาอย่างสันติวิธี				
2.4) นักศึกษามีความสามารถในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น				
- ทักษะกระบวนการ: ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม				
2.5) นักศึกษาเคารพและยอมรับความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม				
2.6) นักศึกษาเป็นผู้มีภาวะผู้นำ				
2.7) นักศึกษาเป็นผู้มองเห็นปัญหาสังคมและลงมือกระทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง				
- ทักษะกระบวนการ: ด้านทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน				
2.8) นักศึกษาเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน				
2.9) นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้				
2.10) นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิธีคิดที่ถูกต้อง				
2.11) นักศึกษามีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและประเมินผล)				
3. เจตคติ				
3.1) นักศึกษามีความภูมิใจในความเป็นประเทศของตนและความเป็นอาเซียน				
3.2) นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน				
3.3) นักศึกษามีความตระหนักในความเป็นอาเซียน				
3.4) นักศึกษามีวิถีประชาธิปไตย (เคารพธรรม ปฎิญาณธรรม สำนึกศีลธรรม)				
3.5) นักศึกษายอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนา				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3.6) นักศึกษามีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน				

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....





แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ (ความตรงทางภาษา)

Research Topic The Study of the Readiness for Entering the ASEAN Community of Undergraduate Students: A Case Study of Students in Relation the Computer Programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan

Description

The aim of this study is to examine the readiness of undergraduate student to participate the ASEAN community, the case of students in relation the computer programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan. The research consists of 3 parts as following;

Part 1 General information

Part 2 Readiness to enter the ASEAN community

Part 3 Suggestions and comments

Part 1 General information

1. Gender

☐

Male

☐

Female

2. Religion

☐

Buddhism

☐

Christianity

☐

Islam

☐

Hinduism

☐

Sikhism

☐

Other (Please indicate).....

3. Study Program/ Major

☐

Digital Media

☐

Communication Design

☐

Animation and Ludology

☐

Multimedia

4. Years

☐

1st year

☐

2nd year

☐

3rd year

☐

4th year

Part 2 Readiness preparation for entering ASEAN community

Consider the relevant lists about readiness preparation for entering ASEAN communication of undergraduate student and insert the comment via ✓ in to the box. The definition of each number is as following:

- | | | |
|---|--------------|---|
| 5 | defines that | you have an opinion at the strongest . |
| 4 | defines that | you have an opinion at strong level . |
| 3 | defines that | you have an opinion at mild level . |
| 2 | defines that | you have opinion at low level . |
| 1 | defines that | you have opinion at the lowest level . |

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 **ถ้าแน่ใจ** ว่ารายการนั้นถูกต้องตรงตามเนื้อหาภาษาไทย

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 **ถ้าไม่แน่ใจ** ว่ารายการนั้นถูกต้องตรงตามเนื้อหาภาษาไทย

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 **ถ้าแน่ใจ** ว่ารายการนั้นไม่ถูกต้องไม่ตรงตามเนื้อหาภาษาไทย

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. General Knowledge about countries in ASEAN				
1.1) Student is acknowledged about ASEAN history.				
1.2) Student has knowledge and understanding the objective of ASEAN community establishment (7 objectives).				
1.3) Student recognizes the fundamental concepts of ASEAN collaboration (6 concepts).				
1.4) Student perceives and understands the structure and procedure of ASEAN operation.				
1.5) Student perceives the definition and importance of ASEAN community and ASEAN				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
charter.				
1.6) Student recognizes the significance of ASEAN collaboration in term of politics and security, economics and social and culture.				
1.7) Student perceives and realizes the problems and critical threats of ASEAN.				
1.8) Student has knowledge about ASEAN Economic Community (AEC) in term of the concepts, goals and operation path.				
1.9) Student has knowledge about ASEAN free trade area (AFTA) establishment in term of definition, significance, objective, benefit and value of participation in ASEAN free trade area.				
- Politics				
1.10) Student perceives and understands the political regime of ASEAN member.				
1.11) Student has knowledge about the international diplomacy among ASEAN members.				
1.12) Student has knowledge about internal law of ASEAN members.				
- Economics				
1.13) Student acknowledges about monetary and fiscal system of ASEAN members.				
1.14) Student perceive and understanding the economic system among ASEAN members.				
1.15) Student recognizes about production factors, labor movement, trade agreement and economic collaboration.				
- Social and Culture				
1.16) Student recognizes about ethnics in each country among ASEAN member.				
1.17) Student recognizes about national language of other ASEAN members.				
1.18) Student acknowledges about religion among ASEAN countries.				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1.19) Student knows about the national costume of ASEAN countries.				
1.20) Student perceives about geographic of ASEAN countries.				
1.21) Student recognizes about characteristic of each country among ASEAN members.				
1.22) Student recognizes the national figure person of ASEAN countries.				
2. Procedure Skills:				
Procedure Skills: Fundamental Skills				
2.1) Student is able to communicate at least 2 languages (Official language and national language of ASEAN countries/ English)				
2.2) Student is able to apply information technology skill for learning.				
2.3) Student is able to participate and collaborate in particular task with others.				
Procedure Skills: civil and social responsibility				
2.4) Student is respected and accepted the variety in society and multicultural.				
2.5) Student contains the leadership skill.				
2.6) Student perceives the social problem and their social responsibility.				
Procedure Skills: self-learning and development skill.				
2.7) Student appreciates the equality of human rights				
2.8) Student contributes the opinion and learning exchange.				
2.9) Student is able to accomplish the critical and appropriate thinking.				
2.10) Student is able to manage/ control yourself (planning, operation and evaluation)				
3. Attitudes				
3.1) Student is proud of your national and being part ASEANmembers.				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3.2) Student has responsibility for being part of ASEAN members.				
3.3) Student is realized of being part in ASEAN community.				
3.4) Student promotes the democratic value (respects, wisdoms and harmonization)				
3.5) Student respects and accepts the differences of religion and faith.				
3.6) Student is realized, appreciated and participated of establishing the strong ASEAN community.				

Suggestions and Comments

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....





แบบสอบถามงานวิจัย

“การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี:
กรณีศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและมหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน”

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี: กรณีศึกษานักศึกษาศาสาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและ
มหาวิทยาลัยมาเลเซียเกอลันตัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

☐ ชาย
☐ หญิง
2. นับถือศาสนา

☐ พุทธ
☐ คริสต์
☐ อิสลาม

☐ ฮินดู
☐ ซิกข์
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. หลักสูตรที่ศึกษา

☐ วิทยาการคอมพิวเตอร์
☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ
☐ เทคโนโลยีมัลติมีเดีย
4. ชั้นปีที่ศึกษา

☐ ชั้นปีที่ 1
☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โปรดพิจารณารายการต่างๆเกี่ยวกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา แล้ว
แสดงความคิดเห็นด้วยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการ โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก
3	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย
1	หมายถึง	ท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน					
1.1) นักศึกษารู้เกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน					
1.2) นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียน (7 ประการ)					
1.3) นักศึกษาทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน (6 หลัก)					
1.4) นักศึกษารู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน					
1.5) นักศึกษารู้ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน					
1.6) นักศึกษารู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม					
1.7) นักศึกษามีความรู้และเข้าใจในด้านปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของอาเซียน					
1.8) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความหมาย เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน					
1.9) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนในด้านความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์และคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน					
- ความรู้ด้านการเมือง					
1.10) นักศึกษารู้และเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
1.11) นักศึกษารู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
1.12) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
- ความรู้ด้านเศรษฐกิจ					
1.13) นักศึกษารู้ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
1.14) นักศึกษารู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
1.15) นักศึกษารู้ปัจจัยการผลิต เรื่องแรงงานการค้าเสรี ข้อตกลงระหว่างการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
- ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม					
1.16) นักศึกษามีความรู้เรื่องชาติพันธุ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
1.17) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
1.18) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
1.19) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
1.20) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
1.21) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
1.22) นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับบุคคลสำคัญของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
2. ทักษะกระบวนการ:					
- ทักษะกระบวนการ: ด้านทักษะพื้นฐาน					
2.1) นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาราชการของตนเอง และภาษาประจำชาติในกลุ่มอาเซียน/ภาษาอังกฤษ)					
2.2) นักศึกษามีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย					
2.3) นักศึกษามีความสามารถในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น					
- ทักษะกระบวนการ: ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม					
2.4) นักศึกษาเคารพและยอมรับความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม					
2.5) นักศึกษาเป็นผู้มีภาวะผู้นำ					
2.6) นักศึกษาเป็นผู้มองเห็นปัญหาสังคมและรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มีต่อสังคม					
- ทักษะกระบวนการ: ด้านทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน					
2.7) นักศึกษาเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน					
2.8) นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้					
2.9) นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิธีคิดที่ถูกต้อง					

4

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
2.10) นักศึกษามีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและการประเมินผล)					
3. เจตคติ					
3.1) นักศึกษามีความภูมิใจในความเป็นประเทศของตนและความเป็นอาเซียน					
3.2) นักศึกษามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน					
3.3) นักศึกษามีความตระหนักในความเป็นอาเซียน					
3.4) นักศึกษามีวิถีประชาธิปไตย (การวางธรรม ปัญญาธรรม และสามัคคีธรรม)					
3.5) นักศึกษายอมรับในความแตกต่างหลากหลายในการนับถือศาสนา					
3.6) นักศึกษามีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม





Research Questionnaire

The Study of the Readiness for Entering the ASEAN Community of Undergraduate Students: A Case Study of Students in Relation the Computer Programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan.

Description

The aim of this study is to examine the readiness of undergraduate student to participate the ASEAN community, the case of students in relation the computer programs of Yala Rajabhat University and University Malaysia Kelantan. The research consists of 3 parts as following;

Part 1 General information

Part 2 Readiness Preparation for entering the ASEAN community

Part 3 Suggestions and comments

Part 1 General information

1. Gender

☐ Male

☐ Female

2. Religion

☐ Buddhism

☐ Christianity

☐ Islam

☐ Hinduism

☐ Sikhism

☐ Other (Please indicate).....

3. Study program/ Major

☐ Digital Media

☐ Communication Design

☐ Animation and Ludology

☐ Multimedia

4. Year of study

☐ 1st year (freshman)

☐ 2nd year (sophomore)

☐ 3rd year (junior)

☐ 4th year (senior)

Part 2 Readiness preparation for entering ASEAN community

Consider the relevant lists about readiness preparation for entering ASEAN communication of undergraduate students and rate the statements via ✓ in the box. The definition of each number is as follows;

5	defines that	you have an opinion at the highest level.
4	defines that	you have an opinion at high level.
3	defines that	you have an opinion at moderate level.
2	defines that	you have opinion at low level.
1	defines that	you have opinion at the lowest level.

Lists	Readiness				
	5	4	3	2	1
1. General Knowledge about ASEAN					
1.1) Student knows about ASEAN history.					
1.2) Student has knowledge and understanding on the objectives of ASEAN community establishment (7 objectives).					
1.3) Student recognizes the fundamental principles of ASEAN collaboration (6 principles).					
1.4) Student perceives and understands the structure and procedure of ASEAN operation.					
1.5) Student perceives the definition and importance of ASEAN Community and ASEAN Charter.					
1.6) Student recognizes the significance of ASEAN collaboration in terms of politics security, economics social, and culture.					
1.7) Student perceives and realizes the important barriers of ASEAN.					
1.8) Student has knowledge about ASEAN Economics Community (AEC) in terms of the concepts, goals and					

Lists	Readiness				
	5	4	3	2	1
implementation guidelines.					
1.9) Student has knowledge about ASEAN free trade area (AFTA) establishment in terms of meaning, significance, objectives, benefits and value of participation in ASEAN free trade area.					
- Political knowledge					
1.10) Student perceives and understands the political regime of countries in ASEAN community.					
1.11) Student knows about the international relations among ASEAN members.					
1.12) Student has knowledge about internal law of ASEAN member countries.					
- Economics knowledge					
1.13) Student knows about monetary and fiscal system of ASEAN member countries.					
1.14) Student perceive and understanding the economic system of member countries.					
1.15) Student recognizes production factors, labor movement, trade agreement and economic collaboration of ASEAN member countries.					
- Social and Culture					
1.16) Student knows about ethnics in ASEAN member countries.					
1.17) Student knows about national languages of ASEAN member countries.					
1.18) Student knows about religions of ASEAN countries.					
1.19) Student knows about the national costume of ASEAN countries.					
1.20) Student perceives geography of ASEAN countries.					
1.21) Student recognizes the identity of ASEAN member countries					

Lists	Readiness				
	5	4	3	2	1
1.22) Student recognizes the national figure person of ASEAN countries.					
2. Procedure Skills:					
- Procedure Skills: Fundamental Skills					
2.1) Student is able to communicate at least 2 languages (Official language, national language of ASEAN countries and English).					
2.2) Student is able to apply information technology skill to university learning.					
2.3) Student is able to participate and collaborate in particular task with others.					
- Procedure Skills: civil and social responsibility					
2.4) Student respects and accepts social and cultural diversity.					
2.5) Student has a leadership skill.					
2.6) Student perceives social problems and his/her social responsibility.					
- Procedure Skills: self-learning and development skill.					
2.7) Student appreciates the equality of human rights.					
2.8) Student shares the opinion and exchange knowledge.					
2.9) Student is able to think critically and appropriately.					
2.10) Student is able to manage/ show self-control (planning, operation and evaluation).					
3. Attitudes					
3.1) Student is proud of his/her country in being part of ASEAN members.					
3.2) Student has responsibility for being part of ASEAN members.					
3.3) Student realizes the ASEAN community.					
3.4) Student promotes the democratic value (respect,					

4

Lists	Readiness				
	5	4	3	2	1
wisdoms and harmonization).					
3.5) Student respects and accepts the differences of religions and faiths.					
3.6) Student realizes the participation in strengthening countries in ASEAN Community.					

Part3 Suggestions and Comments

Additional Suggestions and Comments

Thank you and appreciate for your kindness

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล แพรวศรี เดิมราช

วัน เดือน ปี เกิด 1 มีนาคม 2516

ที่อยู่ปัจจุบัน 10 หมู่ที่ 1 ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ
จังหวัดนราธิวาส 96110

ที่ทำงานปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	วท.ม. (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
พ.ศ. 2538	วท.บ. (วิทยาการคอมพิวเตอร์) สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล มูนิเร้าะ ผดุง

วัน เดือน ปี เกิด 20 เมษายน 2520

ที่อยู่ปัจจุบัน 27 ถนนวิฑูรอุทิศ4 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง
จังหวัดยะลา 95000

ที่ทำงานปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ประธานหลักสูตรคอมพิวเตอร์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2558	ปร.ด. (นวัตกรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2546	ค.ม. (โสตทัศนศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2542	ค.บ. (คอมพิวเตอร์ศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล จันทนา มีชัยชนะ

วัน เดือน ปี เกิด 30 มีนาคม 2522

ที่อยู่ปัจจุบัน 92/2 หมู่ที่ 3 ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา 90000

ที่ทำงานปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ประธานหลักสูตรเทคโนโลยีมีลตมีเดีย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	ศษ.ม. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ. 2543	ค.บ. (คอมพิวเตอร์ศึกษา) สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล เอกภักดิ์ มีชัย

วัน เดือน ปี เกิด 23 เมษายน 2517

ที่อยู่ปัจจุบัน 23/1 หมู่ที่ 5 ตำบลลำใหม่ อำเภอเมือง
จังหวัดยะลา 95160

ที่ทำงานปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534	ประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคราวีวาส
พ.ศ. 2536	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
พ.ศ. 2538	ปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
พ.ศ. 2545	ปริญญาโท M.S. (Information Technology) Universiti Utara Malaysia (UUM) ประเทศมาเลเซีย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล

Anuar Mohd Yusof

ที่อยู่ปัจจุบัน

Locked Bag 36, Pengkalan Chepa 16100 Kota Bharu,
KELANTAN, MALAYSIA

ที่ทำงานปัจจุบัน

Faculty of Creative Technology & Heritage
UNIVERSITI MALAYSIA KELANTAN

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

Lecturer

ประวัติการศึกษา

- Mmm. E-Learning Technology, MMU
- Bsc. Information System Engineering, UiTM
- Dip. Computer Science, UiTM